

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 95 / III Legislatura / Setè període

Dijous, 11 d'abril de 1991

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 70

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i tres minuts.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Creació de Noves Universitats (Punt tretzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 4792).*

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS) (p. 4792), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4793), I. Sr. Casanovas (M) (p. 4793), I. Sr. Cadevall (S) (p. 4793) i I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 4793).*

Votació: *rebutjada per 21 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 4794).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política en Matèria de Policia (Punt catorzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4795).*

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació i de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 4795).*

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S) (p. 4796).*

Posició dels grups: *I. Sr. Latorre (CDS) (p. 4797) i I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 4797).*

Posició del grup presentant: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4797).*

Votació del primer punt: *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions* (p. 4798).

Votació del segon punt fins a «ara»: *aprovat per unanimitat* (p. 4798).

Votació de la resta del segon punt: *rebutjat per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 4798).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre els Centres d'Ensenyament Públic a Catalunya (Punt quinze de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 4798).

Esmenes del G. p. de Convergència i Unió (núms. 1 i 2, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 4800).

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 4801), *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 4801), *I. Sr. Casanovas (M)* (p. 4801), *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 4801) i *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 4802).

Votació del punt segon: *rebutjat per 17 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 4802).

Votació dels punts primer, tercer, quart i cinquè: *aprovat per unanimitat* (p. 4802).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el Procés d'Elaboració i Tramitació del Pla Territorial de Catalunya (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 4802).

Posició dels grups: *I. Sr. Latorre (CDS)* (p. 4804), *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 4804) i *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4804).

Votació: *rebutjada per 23 vots a favor, 47 en contra i cap abstenció* (p. 4805).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el Pla d'Actuació per a la Igualtat d'Oportunitats per a la Dona (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Barenys (S)* (p. 4805).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Servitje (CiU)* (p. 4806).

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 4807), *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 4808), *I. Sra. Barenys (S)* (p. 4808).

L'I. Sr. Escudé (CiU) i la I. Sra. Barenys (S) intervenen per fer un aclariment (p. 4808).

L'I. Sr. Escudé (CiU) anuncia la retirada de l'esmena (p. 4809).

Votació dels punts primer i tercer: *rebutjats per 18 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 4809).

Votació dels punts segon i quart: *aprovats per unanimitat* (p. 4809).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política General per a la Vellesa (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Ferran (S)* (p. 4809).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 4810).

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 4811) i *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 4811).

Posició del grup presentant: *I. Sra. Ferran (S)* (p. 4813). *Tot seguit presenta una esmena transaccional.*

La I. Sra. Fabian (IC) intervé per fer un aclariment (p. 4813).

L'I. Sr. Secretari Segon dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 4813).

Votació amb l'esmena transaccional incorporada: *rebutjada per 19 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 4814).

La sessió se suspèn a la una del migdia i dos minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tretze minuts.

Preguntes (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre la possibilitat que la Serra d'Almos sigui municipi independent

Formulació: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 4814).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 4814).

Repregunta: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 4814).

Segona resposta: *H. Sr. Conseller* (p. 4814).

Pregunta al Consell Executiu sobre els terminis de compliment de la Resolució 158/III del Parlament de Catalunya, sobre Desenvolupament dels Regs de la Ribera d'Ebre

Formulació: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 4814).

Resposta: *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca* (p. 4815).

Repregunta: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 4815).

Segona resposta: *H. Sr. Conseller* (p. 4815).

Pregunta al Consell Executiu sobre les obres de drenatge de la carretera Nacional II al seu pas per Badalona (Barcelonès)

Formulació: *I. Sr. Soto (S)* (p. 4815).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques* (p. 4815).

Rèplica: *I. Sr. Soto (S)* (p. 4815).

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller* (p. 4816).

Pregunta al Consell Executiu sobre una possible vigilància dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat de les activitats dels Mossos d'Esquadra

Formulació: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 4816).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 4816).

Repregunta: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4816).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 4817).

Preguntes al Consell Executiu sobre la diferència entre l'horari d'arribada del transport escolar i els del començament de les activitats en el CP Catalunya, de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), i sobre les mesures a prendre per protegir alhora la seguretat dels alumnes i la defensa dels mestres

Formulació: I. Sr. Cadevall (S) (p. 4817).

Resposta: H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 4817).

Repregunta: I. Sr. Cadevall (S) (p. 4818).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 4818).

Pregunta al Consell Executiu sobre el recurs interposat per l'Ajuntament de Palau-saverdera contra un acord de la Comissió d'Urbanisme de Girona

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) intervé per retirar-la (p. 4819).

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris de selecció dels manuals de policia de menors de l'Escola de Policia de Catalunya

Formulació: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4819).

Resposta: H. Sr. Conseller de Governació (p. 4819).

Repregunta: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4819).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 4819).

Preguntes al Consell Executiu sobre els assumptes que podrà resoldre el Servei d'Atenció a l'Administrat, sobre el cost de posar en marxa el Servei d'Atenció a l'Administrat i sobre la informació de què disposarà el Servei d'Atenció a l'Administrat

Formulació: I. Sra. Fabian (IC) (p. 4820).

Resposta: H. Sr. Conseller de Governació (p. 4820).

Repregunta: I. Sra. Fabian (IC) (p. 4820).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 4820).

Preguntes al Consell Executiu sobre els recursos econòmics que ADIGSA destinarà als habitatges del polígon Espronceda, de Sabadell, durant l'any 1991, i sobre el finiment de l'elaboració del projecte de rehabilitació del polígon Espronceda, de Sabadell

Formulació: I. Sr. Saura (IC) (p. 4821).

Resposta: H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 4821).

Repregunta: I. Sr. Saura (IC) (p. 4821).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 4822).

Pregunta al Consell Executiu sobre els emplaçaments alternatius a la comandància superior de la Guàrdia Civil prevista en el barri de Gràcia de Barcelona

Formulació: I. Sr. Nualart (IC) (p. 4822).

Resposta: H. Sr. Conseller de Governació (p. 4822).

Repregunta: I. Sr. Nualart (IC) (p. 4822).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 4823).

Pregunta al Consell Executiu sobre una possible alteració dels límits entre Vila-seca i Salou

Formulació: I. Sr. Gimeno (IC) (p. 4823).

Resposta: H. Sr. Conseller de Governació (p. 4823).

Repregunta: I. Sr. Gimeno (IC) (p. 4823).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 4823).

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis en punt de la tarda.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 70.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i tres minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seu l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia, de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

El tretzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la creació de noves universitats, presentada pels Diputats senyors Víctor Gimeno i Ignasi Riera, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per presentar la Moció, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ignasi Riera.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre la
Creació de Noves Universitats**

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. La Moció subsegüent a la interpellació plantejada amb caràcter d'urgència per tres grups té dos punts que es recolzen, en tot cas, en manifestacions fetes per l'Honorable Conseller d'Ensenyament, en textos que havíem fet servir, justament, quan el company de grup, Víctor Gimeno, va presentar aquesta interpellació. El Conseller parla reiteradament del mapa universitari de Catalunya; aquest mapa universitari de Catalunya ens sembla molt important, perquè, a hores d'ara, i quan ja s'entra en el període de matriculacions, hi ha molts universitaris que encara no saben amb seguretat, amb claredat, quin serà aquest mapa universitari. No ho saben tampoc, i hem pogut consultar diversos programes municipals en els quals hi ha afirmacions, suposem que ben intencionades però sovint contradictòries, sobre futures seves universitàries a diverses ciutats de Catalunya, que, en tot cas, no han quedat del tot confirmades —repetixo, si quedessin confirmades, resultaria que unes són contradictòries amb les altres, o que hi hauria, en tot cas, una arribada de noves seves universitàries ràpidament i de manera una mica..., gairebé clandestina.

Aquest és el primer punt de la Moció: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu per tal que publiqui, en un termini màxim de tres mesos, el mapa universitari de Catalunya.» En aquest cas, el tema del termini té relació directa amb el començament del curs escolar, és a dir, no és allò..., per dir que es faci amb una determinada urgència per una raó, senzillament, d'empènyer l'acció del Govern, sinó perquè, en aquest cas, és raonable que sigui així.

El segon punt és: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu per tal que elabori un estudi sobre els recursos econòmics necessaris per fer possible un funcionament de més qualitat de les universitats d'arreu del territori nacional català.» És un tema de moció subsegüent als termes amb què va ser plantejada tant la interpellació com la resposta del Conseller; és a dir, en aquests moments crec que l'ombra que plana al damunt de les nostres universitats és si són universitats de qualitat i aquesta qualitat queda garantida. No tornaré a parlar aquí de

què ha passat amb els 25.000 milions d'inversions per a les universitats catalanes, que s'han demostrat del tot insuficients i que, en tot cas, en aquests moments estan pesant sovint sobre les universitats catalanes pel cost subsegüent que suposen aquests diners.

Sembla que el funcionament de les universitats, tant el funcionament dia a dia com la necessitat d'ampliació, i la necessitat d'ampliació per aconseguir més qualitat en aquestes universitats, requereix comptar amb nous recursos econòmics. En tot cas, però, la Moció no demana aquests nous recursos econòmics, sinó que el Consell Executiu elabori un estudi sobre els recursos econòmics necessaris per fer possible un funcionament de més qualitat de les universitats d'arreu del territori nacional català.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. No s'ha presentat cap esmena i, per consegüent, es pot passar directament a la intervenció dels grups que ho sol·licitin. El CDS? Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Molt Honorable President, Il·lustres senyores i senyors diputats, la universitat, l'entrada en vigor de la Llei de Reforma Universitària va introduir l'autonomia universitària, i, amb això, podem dir que s'ha posat fi al principi d'uniformitat. S'ha acabat amb allò que es diu «cafè per a tots», però no n'hi ha prou amb l'expectativa de tenir universitats distintes, on els estudiants puguin elegir on estudiar, per poder proclamar la llibertat d'elecció dels estudiants: és necessari fer una oferta adequada, per a això és totalment necessària l'ordenació de les nostres universitats.

L'Agrupació parlamentària del CDS ja ha dit, de forma reiterada en aquesta Cambra, que és partidària de la lliure creació de centres d'ensenyament universitari, bé siguin d'iniciativa social o privada. Les universitats catalanes depenen de la Conselleria d'Ensenyament, i és cert que des del CDS sempre hem estat disposats a donar un vot de confiança a totes les iniciatives que s'han pres amb la intenció de potenciar les actuals universitats i de promoure el creixement de l'oferta de places universitàries. Avui hem de manifestar, respecte a la Moció que ens ocupa, que considerem totalment necessari que el Consell Executiu de la Generalitat publiqui un mapa universitari de Catalunya, com a eina privilegiada i necessària en la planificació, que reflecteixi tant la situació actual de les nostres universitats com la presentació d'alternatives a mitjà i a llarg termini.

En un temps breu ens trobarem discutint un projecte de llei de reconeixement de la universitat Ramon Llull, al qual la nostra Agrupació ha presentat algunes esmenes, en un intent de racionalitzar l'oferta d'opcions universitàries. Aquests defectes en l'oferta universitària que la nostra Agrupació detecta, voldríem veure'ls corregits, i creiem que la realització d'un mapa universitari de Catalunya, que no sigui purament descriptiu, sinó que tingui en compte la realitat universitària actual, la seva escassa diversificació i la seva desconexió amb la societat, podrien i haurien de portar-nos a una veritable política universitària, pel que fa a la creació de noves universitats, i a una optimització de l'oferta universitària.

Suposo, il·lustres senyores i senyors diputats, que vostès coincidiran amb mi que no és suficient fer un mapa i una bona programació universitària, sinó que cal dotar la universitat dels recursos econòmics adients que facilitin el cobriment de les ne-

cessitats d'aquesta institució. És necessari dotar la nostra universitat dels recursos suficients que la facin abordar la innovació pedagògica desitjada, així com garantir la qualitat de l'ensenyament i, de manera molt particular, el del doctorat, amb el rigor i la flexibilitat que requereixen. Aquestes i altres qüestions que ens han de conduir a una bona qualitat en les nostres universitats, exigeixen una anàlisi dels recursos econòmics necessaris.

De tot l'esmentat abans, senyores i senyors diputats, hauran deduït que l'Agrupació parlamentària del CDS donarà el seu suport i el vot afirmatiu a la Moció avui a debat.

Moltes gràcies, Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. De l'escó estant, per indicar el sentit favorable del nostre vot a la Moció presentada per Iniciativa per Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup parlamentari Mixt, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Sí, nosaltres vam poder observar que, del debat que va haver-hi aquí, de les interpellacions substanciades l'altre dia, se'n dedueix ben clarament que hi havia una preocupació molt important sobre els llocs on s'han d'ubicar o es poden ubicar els nous centres universitaris. Això ha portat una sèrie d'inquietuds a l'opinió pública, sobretot a causa d'una sèrie de notícies que hem pogut llegir en els diaris, i no solament per la ubicació dels centres, sinó també pel contingut dels ensenyaments que aquests centres impartiran.

Per tot això, creiem que és molt racional i útil que es faci aquest mapa universitari que es demana en la Moció, i, evidentment, la qüestió dels recursos econòmics és essencial per a tot això. Per tant, nosaltres anunciem que votarem favorablement la Moció presentada.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. El Grup parlamentari Popular sembla que no fixa posició. I el Grup parlamentari Socialista? Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Sí, gràcies, senyor President. Des de l'escó, si m'ho permet. Nosaltres també varem presentar una interpellació en el Ple anterior sobre les noves universitats. No varem presentar una moció subsegüent perquè el que volia ser aquella interpellació que va fer el senyor Manel Nadal era un toc d'atenció, perquè crèiem que s'havia començat malament el procés d'endegar la independització d'aquestes noves universitats, perquè pensàvem que s'estava fent una oferta restrictiva, i, efectivament, es va constatar que hi ha hagut una reacció de tots els estaments universitaris i ciutadans de les ciutats i terres de Lleida, Girona i Tarragona-Reus. Però pensem que l'important és que hi ha hagut, en principi, una rectificació de criteris respecte a la programació perifèrica —encara que no està definitivament solucionat—, i diria que no està solucionat perquè en un claustre que hi ha hagut la setmana passada en l'Estudi General de Lleida es va fer constar que l'Estudi General encara no

havia rebut cap paper sobre aquest tema, sobre la programació, i que, per tant, tota aquesta tempesta havia estat provocada per informacions verbals i, per tant, no ens sembla un sistema de treball prou seriós. Però, així i tot, com que se'ns va fer la promesa —que és el que ens interessava— que les lleis de creació de les noves universitats s'intentarien fer per consens, per aquest motiu a nosaltres ens semblava més important aquesta promesa i no vam presentar cap moció.

A causa d'això, ens hem fins i tot plantejat la possibilitat d'adoptar l'abstenció, per simbolitzar quin era el sentit de la nostra interpellació, però donat el cas que estem perfectament d'acord amb les coses que demana el Diputat senyor Ignasi Riera, perquè, el mapa escolar, nosaltres fa sis anys que l'estem reclamant, i el problema econòmic reconeixem que és bàsic, perquè pensem que el Govern de Convergència i Unió ha adquirit sobre les universitats compromisos verbals seriosos, però no en treu les conseqüències econòmiques, i pensem que el que cal no «prioritzar» verbalment la universitat, sinó «prioritzar-la» en els pressupostos, per aquests motius votarem favorablement la Moció.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors diputats, estem tractant una moció, l'única moció a partir de les quatre interpellacions que sobre el tema de la política universitària, del nou mapa universitari, s'han presentat en aquest Parlament, tres de substanciades i una de retirada. Nosaltres ja valorem d'entrada com a positiu el fet que tan sols hi hagi una moció entre les quatre, i entenem que d'alguna manera és un bon senyal que el Govern va per bon camí en aquest aspecte.

Penso que val la pena recordar un moment el context del debat. Estem davant d'una política d'ampliació de l'oferta universitària basada, d'una banda, en la creació de noves places i, d'altra banda, basada en la creació de noves universitats; aquest és un element del debat. Un altre element del debat és una política de diversificació de l'oferta basada, també, en una doble vessant: noves titulacions oficials d'una banda, i noves titulacions pròpies d'una altra.

En aquest context, Iniciativa ens proposa una moció doble: d'una banda, el mapa universitari d'aquí a tres mesos, i en segon lloc, un estudi econòmic per aconseguir una millor qualitat. Vaig a centrar-me en la qüestió del mapa.

És cert que la Llei de Coordinació Universitària i de Creació dels Consells Socials parla de la necessitat de fer la programació universitària. Jo entenc que això, més o menys, és el que Iniciativa anomena «el mapa». De fet, no del tot; nosaltres entenem que la idea de mapa té una connotació més d'estructura, més de mitjà o llarg termini, i en canvi la programació és més conjuntural, és una tasca que es va fent cada any, perquè fins i tot en la mateixa normativa es parla que aquesta programació és de tipus lliscant, és de tipus plurianual; cada any, doncs, guanya un any i en perd un, no? El Govern, a través del Departament d'Ensenyament, treballa en aquests dos instruments, tant en...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Coll, suspenguí una mica el discurs, perquè hi ha molts diputats que voldrien no perdre's el que vostè està dient.

Continuï, per favor.

El Sr. COLL I BERTRAN: Deia que el Govern, a través del Departament d'Ensenyament, treballa en aquests dos instruments: en la programació i en el mapa. En la programació, cada any, amb una certa perspectiva, a partir de les propostes de les universitats, i això, de fet, és el que preveu la normativa. I el mapa, pensant més a mitjà i a llarg termini, i en aquest context, marcant les noves universitats —i aquest és un tema que sí que ja està clar—, i també buscant d'alguna manera la seva personalització, el fet que tinguin una identitat concreta, no?

La situació quina és en aquests moments? La situació és que la programació per al 91-92 està ja tancada, es va tancar el passat dia 11 de març a l'última reunió que hi ha hagut fins a avui, del plenari del Consell Interuniversitari, i el mapa jo li he de dir francament que no estarà d'aquí a tres mesos. El mapa no estarà d'aquí a tres mesos, bàsicament, per dues qüestions, una de tipus intern i una de tipus extern. La de tipus extern és que en aquest moment el Consejo de Universidades no té resolta tota la polèmica al voltant de la creació de les noves titulacions, de la reforma de les titulacions, que és una tasca molt important, molt necessària per al país. Nosaltres no volem criticar el retard que en aquests moments hi ha en el Consejo de Universidades a resoldre el tema de les noves titulacions; ens sembla un retard raonable, perquè es tracta d'un procés molt important, que s'ha de fer amb molta serenitat, que ha requerit una revisió de calendari contínua des de fa bastants mesos i en aquests moments encara hi ha una sèrie de blocs de titulacions que estan en estudi. Pensem que una reforma que ha de tenir una perspectiva de deu a quinze anys no és el moment d'anar-hi amb presses, i per tant ja ens sembla bé el ritme que s'està agafant.

I l'altra, de tipus intern, és que a Catalunya mateix hi ha un procés de reflexió, que tampoc està acabat i que entenem també que encara necessitarà uns mesos, sobre la consolidació de les noves universitats i també sobre les perspectives d'altres ciutats intermèdies: el problema de Vic, Manresa, Terrassa, Vilanova, Mataró..., en fi, no me'n voldria deixar cap: Tortosa, Cornellà, tots aquests llocs en els quals hi ha una perspectiva de consolidació d'una oferta universitària. Aquí hi ha un debat no tancat. La incorporació d'aquestes noves titulacions és un altre debat, lògicament, també obert a Catalunya. El problema de la personalització d'aquestes primeres universitats més properes en el temps, eren a Tarragona i Lleida. Tot això farà, jo diria, impossible tenir el mapa per a després de l'estiu. Evidentment que ens agradaria molt tenir això tancat, però insisteixo que una cosa és la programació amb un ànim de conjuntura i l'altra el mapa amb un ànim d'estructura, i això segon és massa just en el temps, no?

Hi ha moltes coses clares; hi ha, doncs, les set universitats més la privada, això està clar. Hi ha, doncs, allò de potenciar Vic, altres llocs, hi ha la disposició de les seixanta, setanta titulacions i les vuitanta que vindran, hi ha el tema dels títols propis dels màsters i els doctorats... Tot això dificulta, no?, dificulta tot aquest tema. S'ha de dir, i jo voldria contestar un moment el senyor Magí Cadevall sobre això que ha dit del claustre de la Universitat de Lleida... Jo tinc aquí el document que va emetre el claustre de la universitat. En aquest document no diu que els falti informació en aquests moments; més aviat aquí el que diu és una altra cosa diferent, diu: «El claustre mostra la seva satisfacció per l'acord pres en la darrera reunió de la

Comissió Territorial per a la creació de la Universitat de Lleida, de ratificar els centres i els ensenyaments existents.» Jo entenc que el tema de Lleida, en aquest document, està bastant ben resolt; és un document que nosaltres potser no subscriuríem en la totalitat, però que tampoc ens sembla condemnable o rebutjable, o criticable d'una manera extensiva, no?

Bé, aquesta és la qüestió sobre el problema de la programació i el problema del mapa. Jo voldria aprofitar per dir una cosa i per dir que parlo a nivell personal; per tant, no voldria que es pensés que estic interpretant el que pensa el Govern. Jo penso que també estem magnificant una mica la idea de mapa. Jo personalment començo a tenir dubtes que en un moment determinat siguem capaços, en un moment determinat, en breu, de fer realment un mapa a llarg termini. Probablement podrem acabar fent un mapa de tipus molt general, però no sé si podrem entrar en detalls. Vull dir que en el mapa hi podrà haver quines són les universitats, quines són més o menys les places i el desig d'augmentar l'escolarització universitària, quines són les ciutats amb presència universitària a nivell mitjà, sense tenir pròpiament universitat, quines seran les grans titulacions, allò que necessàriament haurà d'haver-hi, però no gaire més. Tota la idea de la universitat, de departaments més que de títols, versàtil, capaç d'adaptar-se a la demanda, tot aquest tipus de coses, jo crec que s'aniran imposant i, per tant, no ens fem una il·lusió d'un mapa tancat, perquè probablement al final la mateixa comunitat universitària arribarà a la conclusió que no és possible o no és prudent, no?

Bé, així és tal com ho veiem nosaltres en aquests moments. El Govern està treballant en la programació a la mitjana i a la llarga —i jo penso que fa bona feina, jo penso que busca el consens, l'entesa, i això és garantia de bon treball, sobretot si l'horitzó està una mica lluny i cal prendre decisions que han de ser perdurables, no? Repeteixo que no tindrem mapa d'aquí a tres mesos i que, per tant, no li votarem a favor la Moció, i que fins i tot jo gairebé m'atreiria a demanar-li, després d'aquesta explicació, que la retirés per evitar un trencament de consens en aquest terreny. El Govern compta amb el seu Grup i compta amb tots els Grups per a aquesta tasca, que jo entenc que l'està fent bé.

No cal dir que el segon punt deriva del primer i que ens sembla que, explicat el primer, entrar en el segon no tindria gaire sentit. Jo reitero, doncs, l'anunci del nostre vot en contra, valorant el debat que hem pogut realitzar en el passat Ple i avui, i amb l'esperança que això contribueixi, com un gra de sorra més, a la millora de la nostra universitat.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Bertran.

Seguidament es passa a la votació.

Senyores diputades i senyors diputats que hi estiguin d'acord, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la Interpel·lació sobre la Política en Matèria de Policia, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Josep Lluís Carod-Rovira, de l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula.

**Moció subsegüent a la interpe·l·lació
al Consell Executiu sobre
la Política en Matèria de Policia**

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'objectiu d'aquesta Moció que presenta l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya és el de situar novament en el primer pla del debat polític el tema policíac en el nostre país, amb el convenciment que no és possible que existeixi una autonomia política real sense la disposició d'una hisenda pròpia, per una banda, i les competències, l'exercici de les competències d'ordre públic per part del Govern autònom, per l'altra.

Després d'uns anys de navegació lenta, i enmig de mals tràngols en el tema policíac, entenem que tenim avui l'oportunitat de prendre novament —com va fer-se ja el 1985— una decisió política d'una enorme importància. En el cas de prosperar, de ser aprovats, com esperem i desitgem, els dos punts de la Moció d'Esquerra Republicana, aquesta Cambra expressaria novament la voluntat clara i decidida que la Generalitat assumís la responsabilitat de l'ordre públic en el territori de la seva jurisdicció. I que això fos possible amb totes les pauses necessàries, amb tants terminis com fossin convenients, amb tantes transaccions, giragonses, dreceres i paciència política com calgui, però deixant dibuixat en l'horitzó, amb tota netedat, quin és l'objectiu polític inequívoc.

Aquest objectiu hauria de ser —és— si realment volem parlar d'autonomia política sense que tots els colors de l'arc de Sant Martí ens pugin a la cara, que la policia de Catalunya es convertís definitivament en una policia integral, amb totes les funcions i totes les competències pròpies d'una policia i, en conseqüència, que s'iniciés, per part d'aquesta policia de Catalunya, el procés de substitució dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, procés, d'altra banda, perfectament possible en l'actual ordenament jurídic.

A més a més, en el text de la nostra proposta es fa referència a la necessitat que la Generalitat avanci en l'assumpció de noves competències, passant per tants períodes transitoris com s'estimin oportuns i fins i tot passant també per una certa fase de corresponsabilització Govern català-Govern de l'Estat en el tema de l'ordre públic.

Finalment, el tercer dels elements incorporats en el text de la nostra Moció fa referència a la necessitat que sis anys després que aquesta Cambra es definís a favor d'un model policíac determinat, que coneguem ara quines són, per part del Govern, les prioritats que en el tema policíac ha previst per als propers anys.

Si volem avançar cap a una autonomia política real, hem de tenir el sentit d'Estat, la voluntat d'Estat, suficients com perquè això sigui possible, i vol comportar, això, vol dir, necessàriament, crear estructures reals d'Estat, estructures reals d'autogovern.

Som perfectament conscients que la necessitat d'un model policíac no és avui una prioritat política del Govern de la Generalitat, ni ho és per a la majoria de forces polítiques presents en aquesta Cambra, ni tampoc per a bona part de la societat catalana. Però disposar de l'exercici de competències en l'àmbit de l'ordre públic és un element emblemàtic fonamental per a tot poder polític realment autònom.

Al nostre entendre, el model és possible dintre de l'ordenament institucional actual, sense necessitat de canvis en el marc legal. A Euskadi existeix un model clar d'ordre públic que s'ha anat definint i s'ha anat exercint, primer, amb un Govern monocolor del Partit Nacionalista Basc, segon, amb el Govern de coalició nacionalista entre el Partit Nacionalista Basc i el PSOE, i tercer també amb l'actual Govern de coalició nacionalista, però de signe nacional diferent.

No voldríem creure, però probablement la pràctica ens duu a fer aquesta reflexió, que es «prima» des del Govern de l'Estat l'ús de la violència en l'atorgament de més competències polítiques per sobre de l'ús de la raó política, la voluntat de diàleg i el desig de negociació.

No voldríem acabar la nostra intervenció sense tornar a deixar ben clar davant d'aquesta Cambra que, sense les competències d'ordre públic, no és possible parlar d'autonomia política real, i que aquesta autonomia política real serà del tot impossible mentre l'actual composició de la Junta de Seguretat, i sobretot, mentre la part estatal de la Junta de Seguretat, demostrï una nul·la sensibilitat, una nul·la voluntat política de redreçament del tema i sí, en canvi, constantment, una extraordinària voluntat d'obstruccionisme i, fins i tot, de ridiculització del que és avui el present —i demà no volem que sigui el futur— de la policia de Catalunya.

I és amb aquesta esperança, doncs, que sotmetem el text d'aquesta Moció a la seva consideració.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Han presentat esmenes el Grup parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Socialista. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, de fet, la substanciació de la interpe·l·lació va donar llum suficient per interpretar quina era la prioritat i quin era també el capteniment del Govern en relació amb el tema que el senyor Carod-Rovira ens va posar en consideració i que avui també ens planteja per al pronunciament d'aquesta Cambra.

En aquell moment, el Conseller de Governació va explicar i va referendar una sèrie de criteris que eren coneguts de sobra pel conjunt de la Cambra, els va tornar a recordar, i, d'alguna manera, jo crec que, en bona lògica, va fer que el Diputat interpellant, en el moment de formalitzar la Moció, doncs, ell mateix ja s'autoesmenés, per entendre'ns, respecte al que havia dit a l'exposició de la interpe·l·lació i s'adaptés a l'explicació del Conseller de Governació. I, en conseqüència, ha presentat una moció que nosaltres hi coincidim en general, i podrem fer una votació favorable si s'accepten unes esmenes que hem presentat, i que respon, lògicament, al criteri del Govern en aquest sentit; criteri del Govern que no és cap sorpresa, entre altres coses, perquè l'any 85 ja vam definir en aquesta Cambra quin era el model policial al qual s'havia de tendir, pel qual s'havia de treballar per arribar-hi. I, lògicament, el que està fora de les capacitats de decisió unilaterals són els ritmes amb què aquest model de policia es pot implantar; ritmes que, tots en som conscients, tenen un estira i afluixa en funció de les voluntats reals que les diferents parts posen en la discussió d'aquesta matèria. Dic «diferents parts» perquè estem davant una matèria que,

com vostès saben, tant la Constitució com l'Estatut defineixen com un sistema mixt de col·laboració entre l'Administració de l'Estat i l'Administració de la Generalitat. També hi intervé l'Administració local, dins del concepte de seguretat ciutadana i seguretat pública, pel fet de ser aquest concepte més ampli, però és un altre tema que avui no tocarem.

Però, en conseqüència, aquest concepte de relació mixta entre diverses administracions està basada també, i hi ha mecanismes que ho han de fer possible, en una lleialtat mútua, en una col·laboració sincera, en una lleialtat que alguns utilitzen el terme «institucional». Si no s'actua amb aquesta lleialtat institucional, no s'actua amb lleialtat mútua, per més mecanismes de relació que hi hagin, certament, els mecanismes de relació no donen el fruit que haurien de donar. I el que aquí succeeix és que els ritmes de desplegament d'aquest model que coneixem i que tots tenim present, que, ho recordo, estan basats que la Policia Autònoma sigui, tingui unes funcions intercomunitàries, intercomunitàries que correspondria, per tant, a tota la Policia Autònoma, a totes les funcions d'ordre públic i seguretat ciutadana, i quedaria reservat per als cossos i cossos de seguretat de l'Estat totes les funcions extra i supracomunitàries: tema de fronteres, temes portuaris, etcètera. Aquest model, amb aquests ritmes, està basat en dos punts fonamentals: un, amb l'acord amb el Govern central en temes, diguéssim, de finançament d'aquest model policial, que si no s'arriba aquests acords sabem, doncs, que els ritmes queden condicionats, i també que la Junta de Seguretat, que és l'organisme que coordina tot aquest desplegament i que ha de fer possible aquest model també, doncs, aquesta Junta de Seguretat sigui, realment, un ens efectiu. I és la que, quan jo parlava de «lleialtat institucional» i de «lleialtat mútua», també s'ha de reflectir a la Junta de Seguretat, perquè si l'organisme que contribueix a fer possible això actua de forma, diríem, negativa, negativa en tot el procés, el procés queda aturat, queda ralentit, queda condicionat.

Ara com ara..., quan el senyor Diputat va fer la interpellació, doncs, el 20 de març era, concretament, es donaven les circumstàncies que el dia 21 es produïa una reunió de la Junta de Seguretat, o potser el mateix 20 a la tarda, no ho sabia fixar amb exactitud, que semblava que era una reunió que havia, doncs, de donar uns fruits importants perquè poc abans s'havia produït ja un acord amb el Ministre de l'Interior i, en conseqüència, semblava que tot això havia de funcionar i havia d'agafar una nova volada, en el sentit que —i ho recordava el Conseller— fa uns anys estàvem parlant de cinc-cents mossos d'esquadra, el juny d'enguany estarem parlant de mil cinc-cents. Per tant... I això sí que és un acord pres, i que, per tant, és un salt qualitatiu molt important en el procés de substitució que s'ha d'anar produint progressivament perquè sigui assumible el finançament i siguin assumibles també els traspassos corresponents.

Ara bé, el que és cert en aquests moments és que la Junta de Seguretat va tornar a encallar-se una altra vegada. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, el que queda molt clar és que, en aquests moments ja, fins i tot, ens podríem fer una pregunta: és a dir, no sabem si mana el Ministre de l'Interior, en aquest afer, o mana, doncs, el Governador Civil de Barcelona, en aquest cas. I, és clar, arribar a qüestionar-se això és molt fort, diríem, no? I, entre altres coses, afectaria el concepte de lleialtat institucional i lleialtat mútua, que dèiem abans.

Bé, tinc constància que, després, en les preguntes el senyor Carod-Rovira, seguint amb la temàtica, ha formulat una pregunta al Conseller de Governació en els termes, diguéssim, de demanar informació sobre aquesta reunió de la Junta, i estic segur que el Conseller de Governació, doncs, li podrà explicar, doncs, molt millor que jo aquest tema. Però que afecta als fons, des de la vessant política, afecta el que estem discutint en aquests moments: els ritmes i les voluntats; voluntats del Govern de la Generalitat, clares: anar al model de l'any 85; model de substitució i model de policia integral, i que la policia de Catalunya arribi, en un període de temps determinat, a fer les funcions intracomunitàries que li són pròpies en matèria d'ordre públic i seguretat ciutadana, i substituir els actuals cossos i forces de seguretat de l'Estat.

En conseqüència, la Moció que ens planteja el senyor Carod-Rovira, com ja havíem anunciat, ens és favorable, per l'opinió del nostre Grup parlamentari, en el primer punt, en tota la seva extensió; en el segon punt, el senyor Carod-Rovira, en representació de la seva Agrupació parlamentària, planteja una intensificació del procés; nosaltres estem d'acord a dir que s'ha de continuar aquest procés d'assumpció de noves competències, i, per tant, proposaríem una esmena puntual de modificació del verb «intensificar» pel de «continuar», que crec que és molt més just quant a la realitat, perquè se suma en un procés que ja està en marxa. I després, a la part final, a l'incís final, el senyor Carod-Rovira ens plantejava que es presentés, per part del Govern de Catalunya, en aquesta legislatura, un pla de prioritats en l'àmbit policial per als propers anys que en sigui la concreció.

Aquest tema, el nostre Grup parlamentari considera que, realment, no per no tenir les prioritats fixades, sinó perquè no seria prudent, en un procés de negociació com el que s'està portant a terme en aquests moments, doncs, plantejar de forma pública, que l'altra part coneixeria, de forma diàfana, tots els plantejaments, doncs, del Govern de Catalunya i, en aquest cas, d'una de les parts en negociació, i, en canvi, la part del Govern de Catalunya no coneixeria quins serien els elements de prioritat que tindria l'altra part. És a dir, es produiria un desajustament en els propis plantejaments que podria perjudicar les negociacions que s'han de portar i que es portaran per fer possible el desenvolupament d'aquest model autonòmic de Policia Autònoma.

En conseqüència, ens sembla que es podrà anar fent el seguiment igualment de les actuacions que es facin, per part del Govern, i que no és necessari que es forci, en aquest cas, el Govern de Catalunya a presentar un pla, tal com demana i postula el senyor Carod-Rovira.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Per defensar l'esmena presentada pel Grup Socialista, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Senyores i senyors diputats, el Grup Socialista ha plantejat una esmena a la Moció que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana.

Aquesta esmena del Grup Socialista cal enquadrar-la, en primer lloc, en un marc global o en un marc general, que, fonamentalment, és el de la Constitució, el de l'Estatut d'Autonomia i també de la resta d'ordenament jurídic. No hi ha dubte

que, en aquests moments, és evident que s'ha de tenir en compte la legislació a nivell d'Estat, aprovada en un ampli consens en el Congrés de Diputats, la Llei de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, i després també la legislació que, al seu moment, va aprovar el Parlament de Catalunya i que, en les properes setmanes, també acabarà d'aprovar el Parlament de Catalunya pel que fa referència a policia local.

Nosaltres també volem tenir en compte i no minimitzar l'acord a què fa un any van arribar el Ministeri de l'Interior i la Conselleria de Governació. Fa un any, en aquestes dates més o menys, el Conseller de Governació ens deia a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana d'aquest Parlament que aquell era un bon acord —aquestes eren les paraules del Conseller de Governació—; un acord que permetria desbloquejar la situació en què es trobaven les relacions de seguretat pública a Catalunya, que desbloquejava la Junta de Seguretat i que configurava un model que, al seu moment, va aprovar el Parlament de Catalunya, però que hi havia —jo diria— un consens generalitzat.

Aquest model, per un costat, delimitava, quant als serveis de forces i cossos de seguretat de l'Estat i els Mossos d'Esquadra, per un costat, sota un model de complementarietat global, com s'assignava en aquest conveni, que havia d'estar presidit per la cooperació i sobre la base de l'auxili mutu, la col·laboració i la coordinació de les actuacions.

Al mateix temps, també, en aquest conveni es deia que la Policia Autònoma, els Mossos d'Esquadra, era la policia ordinària integral i que, per tant, s'iniciava un procés de substitució. És a dir, pel que feia referència als serveis. I, per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha dubte que la voluntat política que hi havia en aquell conveni —i es va signar— anava en aquest sentit. A mi em sembla que això no es pot minimitzar perquè, a més a més, hi havia un aspecte molt important, que, al llarg d'aquests mesos, també s'ha acabat desbloquejant, que és el que fa referència al finançament de la Policia Autònoma, i, per tant, des d'aquest punt de vista, a mi em sembla que, després d'un any de la signatura d'aquell conveni entre el Ministeri de l'Interior i el Departament de Governació, hi ha hagut avenços importants. Segurament no tots els aspectes han avançat en la mateixa profunditat, però, globalment, des del punt de vista del Grup Socialista, és un aspecte important.

Per tant, nosaltres hem fet una proposta de modificació d'aquest punt primer de la Moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana, i també volem anunciar, en aquest moment, que, respecte al segon punt, votaríem afirmativament si s'acceptés una part de l'esmena de Convergència i Unió.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Ara poden intervenir els grups que no han esmenat la Moció. L'Agrupació parlamentària del CDS: té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Gràcies, senyor President. Coincideixo amb l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira que el grau de suficiència econòmica i el nivell d'assumpció de competències en matèria de seguretat ciutadana són les claus de nivell d'autonomia d'un poble. Estic convençut també que aquesta coincidència abasta tot el Govern de la Generalitat, que avui assisteix en ple en aquest debat, llevat de catorze dels seus membres, i des d'aquesta coincidència, senyor President, senyores diputades,

senyors diputats, manifestem que votarem els dos punts de la Moció d'Esquerra Republicana.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. El Grup parlamentari Mixt no pren... Grup parlamentari Popular, tampoc. Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya: el senyor Riera té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Penso que el nostre Grup ha explicat la importància de la Policia Autònoma com a element bàsic per aprofundir l'autonomia, tant en aquest Parlament com en el Parlament de l'Estat, en el seu posicionament sobre les lleis tendents a definir els àmbits i les competències de les policies autonòmiques.

En aquest tema concret, ens sembla important que l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira ens hagi recordat l'article 13 de l'Estatut, la importància que té aquest article 13, i, en concret, el tema de l'article 13.6, quan es parla de la Junta de Seguretat, per la importància que té aquesta Junta; que, en aquests moments, en el comentari en aquesta Moció, en el posicionament en aquesta Moció haguem de continuar parlant de si es desbloqueja o no la Junta de Seguretat que a l'article 13.6 es diu: «Es crea la Junta de Seguretat formada per un nombre igual de representants del Govern i de la Generalitat amb la missió de coordinar l'actuació de la policia de la Generalitat i de les forces i cossos de seguretat de l'Estat», que, al cap de tants anys —ho repeteixo— d'aprovat l'Estatut, encara estem pendents de si els vents polítics són o no són favorables al funcionament ple d'aquesta Junta de Seguretat, no deixa de ser, si més no, alarmant. Dic, per tant, que el nostre Grup donarà suport a aquesta moció en els seus dos punts. Insistirà molt en l'aspecte..., ens agrada molt que s'hagi insistit en l'aspecte de coordinació i de treball coordinat amb les policies locals, element molt important en aquests moments a Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. I ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el proponent de la Moció, l'Il·lustre senyor Josep Lluís Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Pel que fa referència a la primera de les esmenes, la del Grup de Convergència i Unió, el senyor Camp s'ha referit que en aquest tema, com en tots els altres, calia la confluència —suposo que a ell li hauria plagut més de dir «la convergència», «la unió»— de voluntats polítiques per part dels dos governs, el Govern català i el Govern de l'Estat. Nosaltres en principi celebrem que el Grup de la majoria faci costat al primer punt de la nostra moció, que d'altra banda, diguem-ne, s'inscriu fonamentalment en el que ja va ser aprovat per aquesta mateixa Cambra fa sis anys. El que passa és que en relació amb la seva esmena, que es refereix al punt 2 de la nostra moció, hi ha dos elements estrictament diferents.

Per una banda, la proposta de canvi del verb «intensificar» per «continuar»; aquesta ja és, podríem dir, una mena d'habilitat lexical del Grup de la majoria, que no cal intensificar res, sinó que simplement cal continuar perquè ja anem bé. Tinc la sensació que no anem tan bé com sempre s'acostuma a dir. Ara, això no obstant, si amb l'acceptació del mot «continuar», doncs, es fa real que es van assumint noves competències, nosaltres, òbviament, ens hi avindríem. El que passa és que de cap de les maneres no ens és possible d'admetre la supressió

d'aquesta proposta, que per a nosaltres tenia una importància política enorme, com era la presentació davant d'aquesta Cambra d'un pla de prioritats en l'àmbit policial.

El senyor Camp ha dit que això era —per dir-ho en termes de pòquer o de joc de cartes— no ensenyar òbviament de quines cartes es disposava en uns moments previs a una negociació, que com és lògic, doncs, no serà exactament molt fàcil, no serà molt senzilla. Ja ens voldríem creure que es tracta només d'això. En el fons la nostra temença és que no es vulgui fer públic quin és el pla de prioritats en l'àmbit policial, probablement perquè aquest pla no existeixi, probablement perquè aquest pla sigui inexistent o fins i tot perquè, des del punt de vista de competències reals en matèria d'ordre públic i seguretat ciutadana, tingui unes ambicions d'una modèstia tan gran que provoqui un cert rubor el fet d'expressar-les en públic.

Com que nosaltres no ens voldríem pas equivocar en aquests termes mantenim, preferim mantenir, bo i acceptant la substitució d'«intensificar» per «continuar», preferim mantenir quin és el caràcter de la nostra moció, bo i desitjant, amb l'acceptació, doncs, d'aquest «continuar», que l'assumpció de noves competències sigui una realitat i que en la propera interpellació que fem sobre el tema ja sigui possible de parlar de noves competències concretes que hagin estat assumides.

Pel que fa a l'esmena del Grup Socialista, nosaltres hem d'agrair l'interès del Grup Socialista pel tema, en el sentit, doncs, que l'esmena és una esmena d'un contingut polític clar; el que passa és que em penso que tant com hem d'agrair aquest interès polític pel tema, el Grup Socialista també sabrà agrair la coherència política del nostre Grup, en el sentit que no tindria sentit que defenséssim o diguéssim en uns llocs unes coses i en uns altres unes altres. El senyor Abelló s'ha referit a l'ampli consens que es va trobar en el seu moment, quan va ser aprovada la Llei de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat; va ser un consens ampli, sobretot entre els qui van participar en el consens, entre els quals nosaltres no hi vam comptar perquè vam votar en contra d'aquesta Llei de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat. Per tant, no tindria sentit que ara nosaltres variéssim la nostra opinió d'acord amb uns condicionaments polítics que ni són els nostres, ni assumim, ni defensem.

Per altra banda, l'afirmació aquesta de parlar de models policials sobre la base d'auxili mutu, col·laboració i coordinació de les actuacions no passa de ser, com dèiem en el moment de la nostra resposta al Conseller de Governació, unes velles paraules plenes de lirisme, de lirisme policial, per a la veracitat de les quals, per a la seva constatació només cal veure, exactament de què serveix, què fa la Junta de Seguretat, quins van ser —com vam dir des d'aquí— l'auxili mutu, la col·laboració i la coordinació que van prestar els cossos i forces de seguretat de l'Estat quan els Mossos d'Esquadra intervenien a Sant Adrià del Besòs, a qui van deixar més sols que la una.

I, per altra banda, hi ha un altre punt, que aquest sí que entenem que és la pedra de toc diferencial del model policial. Vostès diuen que en aquest cas es tracta de parlar dels mossos com d'una policia ordinària i integral; però aquí ve, diguem-ne, un substantiu seguit d'una frase en condicional, que entenem que és el motiu bàsic de diferenciació. Vostès parlen de «substituint-hi si s'escau»; nosaltres creiem que, com que s'escau, el que cal és substituir i en tot cas el que cal és precisar amb claredat a quin model ens referim. I el model que en tot cas se'ns

proposa en la seva esmena és un model respectable, però que des del punt de vista estricte, no ja de federalistes, que seria picar molt amunt, sinó de simples autonomistes, em sembla tan modest que no el podem acceptar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Entenc que es votaran separatament el primer i el segon punt, i sembla que el segon punt amb la modificació del verb «continuar». *(Pausa. L'I. Sr. Camp i Batalla demana per parlar.)* Sí? Senyor Camp, don Ramon...

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Per també demanar en el segon punt la votació separada de la part que correspondria a l'esmena de supressió. *(Pausa.)* A partir de la «i», «i en conseqüència...», eh?

El Sr. PRESIDENT: O sigui fins a «ara». Molt bé.

Doncs, es vota el punt primer de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El primer punt de la Moció ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Ara procedirem a votar el segon punt de la Moció fins a «ara».

Vots a favor?

Aquesta fracció del segon punt ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota la resta d'aquest segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta del segon punt ha quedat rebutjat per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem a continuació al quinzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre els centres d'ensenyament públic a Catalunya, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Ignasi Riera i Gassiot, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els Centres d'Ensenyament Públic a Catalunya

El Sr. RIERA I GASSIOT: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, hi ha hagut en aquesta Cambra una successió encadenada d'interpellacions i de mocions sobre els ensenyaments públics a Catalunya, una mica amb la pretensió de col·laborar també des de la feina parlamentària en la dignificació d'aquest ensenyament públic o d'aquests ensenyaments públics a Catalunya.

Després de la interpellació, presentada pel Grup Socialista i substanciada per l'Il·lustre Diputat senyor Magí Cadevall, vam aprovar en el ple anterior una moció, i que va ser aprovada —ho recordo— per unanimitat, en la qual es recordava tant la necessitat de continuar contribuint a la dignificació de la professió d'ensenyant, a la realització d'una planificació d'adaptació dels centres docents a les necessitats de la reforma, a continuar dotant els centres docents amb equipaments necessaris, principal-

ment, de les especialitats de formació professional; a potenciar l'autonomia pedagògica i de gestió dels centres docents i a elaborar propostes de planificació escolar necessàries; a elaborar i difondre els dissenys curriculars propis de Catalunya, a partir —repeteix també— d'una esmena de modificació del Grup de la majoria, Convergència i Unió.

En aquell mateix ple va tenir lloc la substanciació de la nostra interpellació, en la qual vam tractar de completar els temes plantejats sobre les qüestions bàsiques de concepció de l'ensenyament públic a Catalunya. A partir d'aquella interpellació sorgeix ja, com a subsegüent, aquesta moció que els comento i que els presento.

En el primer punt el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a incrementar l'esforç pel que fa a la construcció i rehabilitació de centres destinats a ensenyaments mitjans, que una esmena molt oportuna ens permetrà de dir d'ensenyaments secundaris, d'acord amb la nova denominació d'aquests ensenyaments. El tema no era gratuït; l'estat en què es troben en aquests moments encara molts centres d'ensenyaments secundaris és força deficitari; sabem que es tracta d'uns centres de manteniment molt difícil; és a dir, no és una cosa fàcil mantenir uns centres d'ensenyament secundari en bon estat; hi ha hagut un esforç tant de construcció com de rehabilitació, com d'arranjament d'aquests centres. El que es demanava era que aquest esforç continués i continués, sobretot, durant tots aquests anys que la demografia ens explica que justament als ensenyaments secundaris és on hi haurà una demanda de places molt forta, cosa que impedirà que els centres treballin amb la tranquil·litat dels centres que compten amb espais suficients. Em penso que el tema del punt és molt clar i no insisteixo en aquest punt.

Hi ha un segon punt que en principi podia fins i tot semblar que no tenia res a veure amb la interpellació, sí amb la substanciació d'aquesta interpellació, que era el de garantir la plena transparència pel que fa als concerts educatius en col·laboració estreta amb els cossos d'inspecció educativa, els consells escolars i els serveis territorials al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. Diguéssim, aquí hi ha un problema greu i és: a partir de la LODE molts centres, diguem-ne, de titularitat privada funcionen a la pràctica amb diner públic i com a centres públics. Aleshores, el diner públic ha de ser un diner sempre transparent i sempre controlable. I ha de ser controlable no solament per algú que faci un treball d'investigació parlamentària per poder controlar el destí d'aquell diner públic, sinó pel ciutadà en general, que quan li diuen aquest centre en el qual el meu fill estudia formació professional o el meu fill estudia estudis d'EGB, etcètera, és un centre de titularitat privada, però és un centre que compta amb un concert pedagògic, això vol dir que l'ensenyament en aquest centre és gratuït, que si he de pagar unes quotes per a qüestions de tipus complementari per a classes de gimnàstica, per a classes d'iniciació a la música, etcètera, que tot això quedi molt clar i que el pare, l'usuari de l'ensenyament —en tot cas, el pare de l'usuari, en aquest cas concret— pugui controlar d'una manera gairebé automàtica el destí d'aquest diner. Que, per tant, sàpiga que aquest centre respon en tots els seus punts a totes les propostes necessàries, reglamentàries que hi ha per poder accedir a aquest concert educatiu.

La nostra interpellació —i ara la nostra moció— no posa en dubte que hi hagi un control dels concerts pedagògics. El que

posa en dubte és que sigui fàcil controlar aquests concerts pedagògics. I, per tant, està formulada d'aquesta manera: «El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a garantir la plena transparència pel que fa als concerts educatius. Si haguéssim cregut que hi ha concerts educatius fraudulents, la nostra Moció hauria dit: «El Parlament de Catalunya denuncia l'ús que es fa del diner públic en els concerts educatius». Evidentment, no diem això; l'únic que diem nosaltres és que volem garantir la plena transparència pel que fa als concerts educatius —ho repeteixo—, molt importants perquè afecten una part notable dels actuals escolars de Catalunya.

I una mica, i en aquest cas concret ja vaig comentar el tema personal, quan en aquests moments, en reunions de pares de fills que estan fent vuitè d'EGB i que estan pensant a quin centre aniran l'any que ve, els comentaris, molt sovint —no solament dels pares, sinó de professionals de l'educació—, són comentaris que fan pensar que no hi ha encara aquesta cultura de la transparència per poder saber on van a parar els diners dels concerts educatius.

Per això plantejem aquest segon punt —ho repeteixo—, no des de la denúncia, sinó des de la voluntat de clarificar conjuntament o que hi hagi eines de clarificació conjuntes de què està passant amb aquests concerts educatius.

El tercer punt és: «Continuar afavorint la participació dels pares en la gestió i impuls dels centres escolars de Catalunya». Vam estar parlant, en la interpellació —tant en aquesta com en l'anterior, i en el posicionament sobre la Moció de la interpellació anterior sobre el mateix tema—, que, davant del fracàs, diguem-ne, de participació de molts centres escolars, no hem de dir que la fórmula dels centres sigui dolenta, sinó que segurament no l'hem sabut portar millor, però que és del tot indispensable jugar a favor d'aquesta figura dels centres escolars i, per tant, hem d'aprendre a jugar-hi a fons tots.

El punt número 4 és: «Definir, a través de les lleis i decrets que regulin l'aplicació de la LOGSE a Catalunya, els àmbits de col·laboració amb els municipis i els consells comarcals». Hem dit moltes vegades que els municipis tenen competències escasses en matèria educativa, que la LOGSE no va ser tampoc prou clara en la definició d'aquests nous àmbits de col·laboració dels ajuntaments amb l'ensenyament públic i que, per tant —com que a Catalunya tenim l'ocasió de fer decrets i lleis d'aplicació de la LOGSE a Catalunya—, seria interessant que hi hagués una concreció més clara d'aquests àmbits de col·laboració dels municipis i dels consells comarcals.

Hi ha una qüestió important, i és que l'usuari de l'ensenyament de l'educació s'adreça als representants locals per fer-los preguntes, sobretot, d'ensenyaments en els quals els ajuntaments no tenen cap competència; si els ajuntaments tenen competència en EGB, no tenen cap competència en ensenyaments mitjans. Però els puc dir, per experiència d'ex-regidor d'ensenyament, que, davant d'un conflicte amb un centre de formació professional o davant d'un conflicte amb un centre d'institut, els pares i els alumnes vénen a veure't, i els professors dels centres, molt sovint —fins i tot els professors del centre—, et vénen a veure, van a veure el regidor d'ensenyament perquè digui què passa en aquell centre.

Per tant, sembla que, o hem de deixar ben clar de dir: «No, escolti, davant de tots aquests problemes, no preguntin a l'ajuntament, perquè l'ajuntament no hi té res a veure», o, si es defi-

neixen uns àmbits de col·laboració —que crec que seria bo per a tothom—, es defineixin justament en aquest marc que tenim ara, que és la Llei d'aplicació de la LOGSE a Catalunya.

I el cinquè punt és: «Programar esforços complementaris per a la formació de nou professorat d'ensenyaments mitjans» —ensenyaments secundaris també, una altra vegada— «per tal de fer-los més idonis pel que fa a l'aplicació de la reforma educativa a Catalunya.» Aquest és un punt coincident, gairebé, en la lletra amb un dels punts de la Moció aprovada en el Ple anterior, i és que ens fa molta por que, si no hi ha un plus de formació, de mitjans de formació del professorat, la reforma pot ser una reforma sobre el paper, però no una reforma educativa a fons. I si en el cas concret de tots els ciutadans, la formació permanent haurà de ser una eina indispensable per poder sobreviure, en el cas concret de l'ensenyament, i davant dels nous reptes que la societat ens planteja, la possibilitat de comptar amb més mitjans de formació del professorat serà sempre un element de més garantia per a l'aplicació de la reforma educativa a Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Ha presentat esmenes el Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, reiteradament, en aquesta Cambra tots els diputats han manifestat la nostra coincidència en la importància que a Catalunya s'ha donat sempre a l'ensenyament al llarg de la seva història, especialment a l'ensenyament públic.

El nostre Govern, i aquest Grup que li dona suport, així ho ha entès també i, recollint aquesta tradició, des que en va obtenir els traspassos, en els successius pressupostos han anat incrementant aquest capítol fins a haver arribat a construir, al llarg d'aquests anys, 101 nous centres de secundària, amb una inversió total de més de 15.000 milions de pessetes, i en obres d'ampliació, reforma, millora i adequació, el nombre d'actuacions ha estat de 1.317, amb una inversió de vora 8.000 milions de pessetes.

Aquests centres s'han construït escampats per tot el nostre territori, per tal de fer efectiu el principi d'igualtat d'oportunitats i contribuir també al seu reequilibri. Com a exemple, a les meves Terres de Ponent hem passat de tenir només tres instituts situats a la capital, a tenir-ne a totes les seves comarques i en llocs tan distants com Sort, Esterri, Vielha i Pont de Suert.

Les nostres esmenes, per tant, podríem qualificar-les de tècniques, ja que només les hem fet per canviar la nomenclatura i adequar-la a la de la reforma.

És per això que estem satisfets de poder votar favorablement el punt 1 d'aquesta Moció, ja que hem fet un gran esforç i estem disposats a continuar-lo fent fins a aconseguir que els nostres centres de secundària estiguin al nivell dels millors d'Europa.

Pel que fa al segon punt, quan ha parlat dels concerts —ja ho hem reconegut i ho hem parlat diverses vegades—, aquests concerts neixen de la LODE. La transparència, pel que fa al Govern de la Generalitat, és total i absoluta, ja que surt, des de la convocatòria fins als documents que s'han de portar, fins a la resolució, es publiquen exhaustivament al DOGC. Aquí tinc algun exemple, que cada any, quan es fa l'adjudicació dels concerts, surt, centre per centre, a què està dedicat, quants nivells

hi ha, quins cursos es fan i els diners que es dona al codi, a cada centre. Per tant, creiem que la transparència és total.

El control es fa a través dels cossos d'inspecció —com vostè demana, ja hi participen—, també formen part de l'Administració i són els que han de vetllar per al seu compliment. Els consells escolars també hi participen; podríem dir que tots els estaments representats —pares, alumnes, professors— hi participen a través dels consells escolars. I els serveis territorials també, ja que són els encarregats de tramitar i seguir el procés.

Per tant, existeix ja aquesta col·laboració i aquesta transparència que vostè demana.

Jo li demanaria que retirés aquest punt de la Moció, per tal que la poguéssim votar totalment, ja que el tema, tractant-se de l'ensenyament públic, s'ho mereix.

És notable també la millora que s'ha aconseguit amb l'increment de nivells de qualitat. Aquesta millora no només s'ha d'atribuir al Govern, a través del seu Departament d'Ensenyament, sinó que també hi han contribuït els ajuntaments, la majoria dels quals han col·laborat en aquesta tasca d'una manera notòria. Ja ho va citar l'Honorable Conseller quan va respondre la seva interpellació, i creiem, com vostè, que aquesta regulació, aquesta col·laboració s'ha de regular a través de la normativa d'aplicació i desplegament de la LOGSE.

Pel que fa a aquesta millora, s'ha d'atribuir també d'una manera molt especial al professorat, que amb el seu esforç i la seva dedicació tant hi ha contribuït.

Creiem com vostè —pot estar tranquil en aquest aspecte— que, sense aquesta formació, tota la reforma, per més diners que hi esmercéssim, per més equipaments, dissenys curriculars o noves instal·lacions que hi anéssim dedicant, estaria condemnada al fracàs.

És per aquest convenciment que el Departament d'Ensenyament ha fet tota una sèrie de programes de formació permanent; jo només li puc dir que, per a aquest curs 90-91, ha programat un total de 5.693 actuacions, amb un total de 198.350 hores de formació permanent del professorat: en formació bàsica de cara a la reforma, en formació psicopedagògica, actualitzacions d'àrea o nivell, formació per a equips directius i altres funcions, per a noves especialitats..., seria exhaustiva.

Per tant, hi estem d'acord: també li votarem aquest punt de la Moció.

I pel que fa al punt 3, que parla de la participació dels pares, el tema també ens té molt preocupats. Malgrat els esforços de tots, cada cop és més petita —només cal veure les xifres de les últimes eleccions als consells escolars. Jo mateixa he participat, des de la constitució del FAPAC, en diversos congressos de FAPAES o jornades de pares que tractaven aquests temes, com les mateixes convocades des del Consell Escolar de Catalunya, i han arribat sempre, totes aquestes jornades i ponències, a la mateixa conclusió: s'ha de modificar el sistema de participació establert en la LODE.

Mentrestant, l'únic que podem fer és el que hem estat fent fins ara, que és continuar afavorint, i fins i tot incrementant, la participació d'aquest grup de pares responsables i interessats en el tema, i mirar d'engrescar a la resta en aquesta tasca col·lectiva de l'educació dels nostres joves.

Ens plau, per tant, de poder-li votar tota la resta de punts d'aquesta Moció, excepte del 2 —per la qual cosa li hem demanat que el retirés—, ens faria molta satisfacció de poder-li votar

la Moció completa, i esperem que, per altra part, pugui ser aprovada per unanimitat de tots els membres de la Cambra, com s'ha anat fent en tots aquests temes dedicats a l'ensenyament.

Moltes gràcies, senyor President, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ribes. Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. Per l'Agrupació parlamentària del CDS, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Molt Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats, l'Agrupació parlamentària del CDS, abans d'explicitar els seus posicionaments als punts de la Moció, volem dir que recolzem les esmenes del Grup de CiU, ja que les considerem obligades matisacions semàntiques que s'ajusten a la terminologia expressada en el text de la LOGSE.

Dit això, entrem a la manifestació del nostre posicionament en la Moció. Estem d'acord en el primer punt, ja que es pot constatar que arreu de Catalunya hi ha centres d'ensenyament secundari que arrossegueu un notable endarreriment en les places marcades per al seu acabament, tot això sense anomenar els que encara no s'han començat a construir i que alguns d'ells haurien d'estar ja acabats. I si, a això, hi afegim la urgència de l'adequació que hauran de fer els centres d'ensenyament per absorbir els alumnes d'edat entre dotze i setze anys, d'acord amb allò que preveu la LOGSE, haurem de concloure que les perspectives no són massa optimistes al respecte, la qual cosa ens referma en el suport a aquest primer punt de la Moció.

Pel que fa al segon punt de la Moció, hem de manifestar que no es pot admetre que matèries que estan incloses en currículum —com és l'educació física—, i que, en conseqüència, han d'estar integrades a les partides subvencionades com a «d'altres», no s'han de tornar a pagar en forma de quotes complementàries pels pares, i això només pot estar garantit per un bon servei d'inspecció. Per tant, donarem també el nostre suport al segon punt de la Moció.

Igualment ho farem als punts tercer i quart, ja que considerem que l'educació és fonamentalment responsabilitat dels pares, la societat i les institucions en el seu conjunt, i sense participació activa dels seus membres en el procés educatiu, aquest quedaria coix quant a les seves aportacions i control.

Pel que fa al punt cinquè, hem de dir que el considerem cabdal per a la bona fi del desenvolupament de la reforma educativa, ja que l'èxit de l'esmentada reforma es fonamenta bàsicament en tres punts: el desenvolupament legislatiu, el finançament i l'adequada preparació i encoratjament del professorat.

Per totes aquestes raons, l'Agrupació parlamentària del CDS recolzarà en el seu conjunt i amb el seu vot favorable la Moció presentada per l'Illustre Diputat senyor Riera.

Moltes gràcies, Honorable President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Martín. Per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Únicament per manifestar el nostre suport a tots els punts de la Moció que ha presentat el senyor Riera.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Pel Grup parlamentari Mixt, té la paraula l'Illustre diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Bé, no cal que m'estengui en la bonesa d'aquesta Moció; tots els oradors que m'han precedit n'han encantat les excel·lències. Nosaltres, simplement dir que donarem suport a la Moció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. El Grup parlamentari Popular no es posiciona. Pel Grup parlamentari Socialista, té la paraula l'Illustre diputat senyor Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor President. Senyores diputades i senyors diputats, com ha dit abans el senyor Ignasi Riera, hi ha hagut unes actuacions encadenades. Nosaltres, en el Ple anterior, vàrem presentar una moció sobre la millora de la qualitat en l'ensenyament públic, i això per un motiu: perquè pensàvem que la reforma és una ocasió per posar el nivell de l'ensenyament públic en la línia de la tradició pedagògica de Catalunya, perquè havíem estat capdavanters en aquest tema, i penso que correm el risc de deixar-ho de ser. Pensem que aquesta reforma és una ocasió excepcional, perquè si s'ha de fer la reforma de tot el sistema, es pot aprofitar per millorar la qualitat, perquè s'hi hauran de dedicar més recursos, i també perquè hi ha un descens demogràfic que permet insistir no tant en els aspectes quantitatius i més en els aspectes qualitatius.

Però haig de dir que la nostra Moció no era exhaustiva, i ho vaig dir ben clar: hi havia punts coincidents amb el senyor Ignasi Riera i punts diferents, però anunciem que votarem amb molt de gust a favor de la Moció, de tot els punts de la Moció que presenten.

El primer punt, sobre l'educació secundària, hi haurà canvis molt importants, i, per tant, ens sembla que s'ha de fer un especial esforç —com assenyala aquest punt de la Moció— tant en la construcció com en la rehabilitació dels centres de secundària. Vam avisar que no voldríem que s'incorrés en el perill d'habilitar massivament aules del primer cicle de secundària en centres de primària, com ara està passant, desgraciadament, amb les extensions dels instituts de batxillerat.

Segon punt. Hi estem a favor i el votarem, si el manté el senyor Ignasi Riera; si no, de totes maneres, li votarem totalment la seva Moció, perquè ens sembla que hi ha d'haver una garantia —aquesta transparència d'informació respecte als concerts—, una garantia de gratuïtat, de tal forma que quedi claríssim que tot allò que es cobra en els centres concertats és per activitats que es fan fora de l'horari escolar, etcètera, amb totes les condicions que coneixen perfectament.

La senyora Teresa Ribes ha dit que el control es fa a través dels cossos d'inspecció, però jo suposo que la senyora Teresa Ribes, que està molt interessada en els temes d'ensenyament, es va llegir un informe de la Sindicatura de Comptes sobre els concerts en la formació del professorat, i com que suposo que se'l va llegir, suposo que va llegir dues conclusions importants: una, que s'havien desviat diners de la formació especial —que sempre hem dit que era la pota coixa dels concerts— cap a altres àmbits, i, segona cosa que no el senyor Ignasi Riera, ni jo, sinó la Sindicatura de Comptes adverteix al Consell Executiu, és que en les bases de l'informe van descobrir que la inspecció no feia les comprovacions adequades, totals —algunes sí que les feia, eh?, no exagerem—, no feia totes les comprovacions adequades per si s'aplicaven correctament els convenis, i recomanava al

Departament d'Ensenyament que dotés de més mitjans la inspecció; jo estic seguríssim que el Departament d'Ensenyament seguirà aquests consells de la Sindicatura de Comptes i, per tant, doncs, votar-hi a favor seria dir que estan disposats a complir aquests consells de la Sindicatura de Comptes, però, en fi..., el Grup de la majoria pot fer el que vulgui.

El tercer punt: fomentar la participació dels pares —hi estem totalment d'acord.

El quart punt: col·laboració amb els municipis. És un tema al qual nosaltres hem donat també molta importància —i no em vull estendre més—, i, sobre la formació, nosaltres també ho havíem demanat, però penso que el fet que aquí es demani especialment per a la secundària a mi em sembla molt important perquè hem de mentalitzar fins i tot els professors de secundària —jo ho he estat, i no es pensin que estic predicant per altres persones. Per què? Perquè els professors de secundària hauran de fer noves matèries que ara no tenien; segon, hauran de passar de ser professors especialistes a professors d'àrea —alguns d'ells: els que passen a secundària obligatòria—, i, tercer, penso que necessiten o necessitem —si jo continués exercint aquesta professió— formació psicopedagògica que no tenim.

Per tots aquests motius, em sembla molt oportuna la Moció, i la votarem a favor, siguin quins siguin els termes de l'acceptació del senyor Ignasi Riera.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el proponent de la Moció, senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. I, en primer lloc, per agrair, tant als diputats que s'han posicionat sobre la Moció, com, en aquest cas, especialment, la senyora Teresa Ribes, perquè ha defensat un parell d'esmenes que em semblen absolutament congruents i que milloren el text de la Moció.

En el primer cas concret, ens parla d'ensenyaments secundaris en lloc d'ensenyaments mitjans, i d'adequació dels centres, en lloc de rehabilitació. Bé, això és una qüestió que els aparelladors parlen de rehabilitació d'habitatges; en aquest cas concret, d'adequació dels centres és, de fet, un tema més ampli i permet parlar també del mobiliari d'aquests centres, tema enormement important quan s'està fent la transformació de centres destinats a primària, destinats en aquest moment a ensenyaments secundaris.

La segona de les seves esmenes és també el fet de convertir novament en ensenyaments secundaris els dits ensenyaments mitjans; és a dir, els que també ens hi hem dedicat molts anys, encara, en aquest cas concret, no ens hem reciclat pel que fa a la terminologia nova. Per tant, moltes gràcies.

Com que, de tota manera, m'ha preguntat si retiraria el punt número 2 de la Moció, per poder-la votar per unanimitat, a mi també m'agradaria molt la unanimitat, però crec que en aquest cas concret ja he explicat que no era un punt de denúncia, sinó que era un punt, justament, de crida d'atenció, tenint en compte els arguments ja donats i els que donaven també la Sindicatura de Greuges, etcètera, i, sobretot, perquè jo, en aquest cas concret, he tingut la voluntat de parlar, i de parlar amb molts inspectors per saber exactament si la feina d'inspecció era o no era fàcil, en aquest punt concret. I no és del tot fàcil; tampoc no ho és per als diputats: recordin que en els debats pressupostaris fa dos anys que ens queixem que les partides destinades a concerts

van en una única partida global, que costa molt de destriar i saber què va a parar a cadascun dels diferents blocs en què es divideix l'ensenyament. Per tant, sabent que la unanimitat en els punts essencials queda garantida, el fet que no hi hagi unanimitat en el punt 2 no crec que sigui..., en tot cas, serà l'ombra que enaltirà el blanc, encara.

O sigui, que mantenim la Moció tal com l'havíem redactada, i suposo, per tant, que serà necessari votar-la separatament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Votarem, en primer lloc, el punt 2 de la Moció.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Abstencions?

El segon punt de la Moció ha quedat rebutjat per 17 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Es vota, a continuació, la resta, o sigui, el primer, tercer, quart i cinquè punts de la Moció.

Vots a favor?

Aquests quatre punts han quedat aprovats per unanimitat.

Passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre el Procés d'Elaboració i Tramitació del Pla Territorial de Catalunya, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Esteve Tomàs, del Grup Socialista.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Procés d'Elaboració i Tramitació del Pla Territorial de Catalunya

El Sr. TOMÀS: Senyor President, senyores i senyors diputats, per substanciar la Moció subsegüent al debat que l'altre dia vam tenir amb motiu de la interpellació respecte al Pla Territorial General de Catalunya. Crec que va ser un debat interessant, no sé si gaire profitós des del punt de vista dels resultats, i ara mirarem que en aquesta Moció ho sigui, de profitós; és a dir, que les conseqüències d'aquell debat surtin ara.

Per tornar a situar les senyores i els senyors diputats perquè..., o aquells que no se'n recordin, doncs, fer el recordatori que l'obligació del Consell Executiu neix d'una llei aprovada el 21 de novembre de l'any 1983, és a dir, vuit anys enrere, per tant, estem —i ho repeteixo— segurament amb l'incompliment més antic o dels incompliments més antics del Govern de Convergència i Unió.

En aquella llei es deia que havia de fer-se el Pla Territorial General de Catalunya i que un decret posterior immediatament el desenvoluparia, desenvoluparia els criteris del Pla. Aquest decret ja no es va redactar fins al 12 de desembre del 84, és a dir tretze mesos més enllà. Va ser publicat el febrer del 85, per tant tres o quatre mesos més enllà, i deia que en el termini de dos anys el Govern de la Generalitat es comprometia a redactar aquest Pla territorial, per tant que havia d'estar llest el 20 de febrer de l'any 87. Bé, quatre anys més tard de l'aprovació de la llei, però com que aquest any no estava aprovat va sortir un decret que deia: «Això es prorroga fins al 31 d'agost del 88». Bé, un altre any i mig més enllà. Tot plegat que, des de la data de l'aprovació de la llei fins a la data que el Consell Executiu es va posar ell mateix, ningú el va obligar, de cinc anys, van pas-

sar cinc anys, però des d'aquella data fins ara ja han passat tres anys i mig més; és a dir, estem —com repeteixo— amb l'incompliment més antic d'aquest Consell Executiu.

Però, a més a més, l'altre dia el Conseller ens va sorprendre amb una perla que deia: «Escolti, vostès no saben que un pla territorial d'aquests porta de deu a quinze anys la seva redacció. Escolti, vostès què es pensen, home, que això en quatre dies es redacta?» No, però és clar, resulta que qui firma els decrets i qui firma les lleis i qui les aprova amb la majoria no som nosaltres sinó que és el Consell Executiu de la Generalitat i el senyor Molins és qui va firmar la pròrroga, per exemple, no? És clar, ens sorprenen aquests tipus d'afirmacions.

En qualsevol cas, va haver-hi un debat molt interessant quant a obligacions que es va celebrar el 12 de juny de l'any passat en el qual es van comprometre, a través d'una resolució, al que podem dir, per utilitzar una paraula així nova, «paraula de Govern». «Escolti, el 31 de desembre d'aquest any això estarà acabat, paraula de Govern». Deia la Resolució aprovada que «el Parlament de Catalunya insta la Generalitat a accelerar i completar el procés d'elaboració i de tramitació del Pla Territorial General de Catalunya, tal com disposa la Llei 83, i una vegada acabats aquests treballs fer l'aprovació inicial del Projecte del Pla, presentar-lo a la Comissió de Política Territorial i sotmetre'l a la consulta institucional preceptiva, tot això abans del 31 de desembre de l'any passat.»

Bé, l'any passat ha passat, però és que, a més a més, l'altre dia el senyor Conseller, doncs, per treure's, entre cometes, «les puces» del damunt va dir: «Escolti, és que nosaltres no teníem cap obligació, cap obligació, d'aprovar això el 31 de desembre, què vol dir això? Això de «paraula de Govern» era per passar el debat, que era un debat una mica molest, i la llei ho diu molt clar que això no es presentarà fins que no estigui acabat, no?, la data no importa.»

Bé, tot això, doncs, ens porta que nosaltres demanem que aquesta Cambra sigui rigorosa, sigui seriosa i, a més a més, demani serietat i rigor als membres del Consell Executiu i al Consell Executiu. I, en aquest sentit, en una primera part de la Moció que presentem diem que «aquest Parlament constata l'incompliment, per part del Govern de la Generalitat, de la Resolució aprovada en aquest Parlament 133/III, aprovada el 12 de juny i que obligava a l'aprovació inicial del Pla Territorial General de Catalunya així com a sotmetre'l a consulta institucional abans del 31 de desembre del mateix any». És a dir, aquí podem fer dues coses: que la majoria no voti aquest punt per sumar-se al que nosaltres considerem un incompliment i una falta de respecte cap a les resolucions d'aquest Parlament, però no una falta de respecte, diguem-ne, d'un termini proper, no, sinó una falta de respecte a una cosa aprovada fa vuit anys enre.

La segona de les nostres... El segon punt de la nostra Moció fa referència també a les paraules que va fer l'Honorable Conseller l'altre dia, dient: «Escolti, per part meua el Pla territorial ja està enllestit, jo ja l'he acabat, jo no en vull saber res més, jo me'n desentenc d'aquest Pla territorial. Aquest Pla territorial jo ja l'he entregat a la Comissió de Política Territorial que estableix la Llei de l'any 83, i el Decret del 84 el consolida, el qual diu: «Escolti, una vegada el Departament ja l'ha elaborat ho entrega a aquesta Comissió de Política Territorial que està sota el control, sota els auspicis de Presidència.» Per tant, jo, a partir

d'ara, com el Pilat, me'n rento les mans; escolti, jo ja he complert.»

Però, és clar, resulta que això de presidència està en minúscula. Qui és «presidència»? «Presidència» és el Molt Honorable President de la Generalitat?, és un funcionari de quarta categoria adscrit a Presidència?, és un director general?, és el secretari del Consell Executiu? Qui és? Perquè, és clar, els ciutadans de Catalunya tenen l'obligació i el dret de conèixer, per les relacions que puguin tenir respecte al Pla, que és molt important, recordem que era aquell Pla que havia de reequilibrar Catalunya, de resoldre els conflictes i d'intentar que tots els ciutadans fossin iguals davant les oportunitats..., en fi, tot allò que es va dir tan maco l'any 83. Doncs, qui és? Qui són? Sota qui està la responsabilitat del Pla Territorial? I, per tant, el segon punt de la nostra Moció és molt senzill, és simplement que demanem que de forma immediata, ja, demà, ens diguin qui és el responsable d'aquest Pla Territorial, perquè nosaltres com a grup parlamentari, nosaltres com a diputats individuals o com a ciutadans l'anem a veure i jo diré: «Escolti, volem preguntar com està el desenvolupament d'aquest Pla que s'arrossega des de l'any 83 i que s'ha incomplert des de l'any 88» i, per tant, volem saber aquest nom.

Què poden fer? Votar i dir que no s'aprova aquest punt i, per tant, no sabrem el nom? Escolti, a partir d'ara, si això es fa així, nosaltres ho tenim molt clar, eh? El responsable del Pla Territorial és el Molt Honorable President de la Generalitat i d'ara endavant ens remetrem sempre a ell per dir-li: «Vostè està incomplint...», «vostè no està complint...», «vostè està fent un treball mal fet...», «vostè està fent...», etcètera. I, per tant, com que pensem que el que demanem és molt senzill, esperem una resposta positiva i, per tant, la votació favorable del segon punt de la Moció.

I, finalment, perquè el Conseller ho ha reiterat durant molts anys, que això ja estava fet..., recordo i vull tornar-ho a recordar que en Comissió, i a instància d'altres grups parlamentaris, van dir que: «Escolti, d'aquí a quatre dies estarà fet»; quan estava fet resulta que les dades del cens del 86 no es corresponien amb les xifres dels paràmetres utilitzats i, per tant, s'ajornava. Però, és clar, ara som al 91; el Conseller mateix va dir l'altre dia: «Escolti, ara haurem de fer una addenda» —em sembla que va dir— «perquè en el cens del 91 hi hem trobat el 86, això ja no s'ajusta...» Escolti, això pot ser el conte de la lletera, pot durar segles.

No és que nosaltres creguem que vostès no hagin fet res. Nosaltres creiem que s'han fet fitxes, s'han fet papers, però, miri, ara ho volem veure, ho volem tocar i, per tant, creiem que és la millor forma, almenys, de justificar despeses, molts milions gastats en aquest Pla; almenys per justificar en què s'ha treballat; almenys per conèixer com s'ha orientat, o almenys per conèixer quins són els criteris que hi han darrere d'unes prefiguracions d'un pre-pla que està segurament pre-redactat, demanem que tot el material que hi hagi, la memòria, els estudis, etcètera, siguin entregats sota els auspicis de la casa del poble de Catalunya, que és aquest Parlament, i que s'entregui a la Comissió pertinent, perquè puguem mirar-los, perquè puguem llegir-los i perquè comencem a tenir criteris i nocions de quines són les intencions d'aquest Govern. I en aquest sentit, el tercer punt d'aquesta Moció, en el qual «s'insta el Govern de la Generalitat a entregar sense demora tota la base documental, estudis

i memòria, del Projecte del Pla a la Comissió de Política Territorial d'aquest Parlament.»

Penso que són tres punts absolutament constructius, no són punts de reny, són cas de comprensió d'un retard que s'ha fet i de sol·licitar que se'ns expliqui qui és el responsable del Pla en aquest moment i que se'ns entregui fonamentalment el material a les nostres mans. I, evidentment, no podem deixar de passar enlaire que un nou incompliment s'acumula en aquest Projecte de llei el treball segurament més mal fet, la mala feina d'un Consell Executiu que en el Pla va defensar els seus arguments d'una política a realitzar a Catalunya per als anys vuitanta.

Senyor President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Tomàs. No s'ha presentat cap esmena i, per consegüent, es passa directament a la intervenció dels grups que ho sol·licitin.

Per l'Agrupació parlamentària del CDS, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Gràcies, senyor President. Per manifestar el nostre vot afirmatiu al text d'aquesta Moció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Esquerra Republicana de Catalunya es vol posicionar? *(Pausa.)* No es vol posicionar. El Grup Mixt, tampoc? *(Pausa.)* El Grup parlamentari Popular? *(Pausa.)* Tampoc. Pel Grup parlamentari d'Iniciativa té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Rosa Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Simplement per anunciar el nostre vot favorable a cada un dels punts de la Moció presentada pel Grup Socialista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT: Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, el Grup de Convergència i Unió considera molt important aquesta qüestió del Pla Territorial General de Catalunya, que —com s'ha recordat fa un moment— és una eina molt interessant per aconseguir el reequilibri d'activitats i de població a tot arreu de Catalunya i per millorar la qualitat de vida de tots els seus ciutadans.

Nosaltres estem convençuts de la necessitat de poder disposar d'aquesta eina, però a la vegada el nostre Grup també està convençut que preparar, discutir i aprovar el Pla Territorial General de Catalunya és una tasca plural, difícil i que exigeix lligar molts parers i moltes circumstàncies diferents i circumstàncies fins i tot variants en el temps. Fa un moment també es deia: els primers estudis del Pla es van fer, doncs, d'acord amb els cens que s'havia fet l'any 81; després es va disposar del cens de l'any 86, i en aquests moments s'està fent un nou cens; per tant, és lògic que el Pla vagi incorporant les diferències que es produeixin, no només en aquella part del cens que és la quantitat d'habitants, sinó dels estudis de mobilitat que porten els censos i en les variacions en el nivell, doncs, d'instrucció, en fi, totes les dades que porta el cens. I si en aquest moment tinguéssim el Pla aprovat, forçosament cada cinc anys hauríem d'anar fent les reformes que corresponguessin. És una tasca llarga, difícil i plural.

El Conseller de Política Territorial i Obres Públiques em consta que volia arribar a un acord en aquesta Moció, però quan va conèixer el text que havia presentat el Grup Socialista li va

semblar que era un text, doncs, molt a favor de les posicions que havia defensat el Diputat Socialista en el debat que es va tenir sobre la interpellació i, a pesar dels esforços que hi hem fet per intentar poder presentar unes esmenes que poguessin ser assumides per la majoria de la Cambra, no ho hem aconseguit.

Examinaré a continuació els tres punts que presenta la Moció del Grup Socialista.

El primer punt. El primer punt fa referència a la Resolució número 2, que es va aprovar en aquest Parlament el juny de l'any passat, en què es fixaven uns terminis per a l'acompliment d'una sèrie d'etapes d'aquest Pla, però també —i llegiré el text amb precisió—, el text amb precisió deia: «Instar el Govern a accelerar i completar el procés d'elaboració i de tramitació del Pla Territorial General de Catalunya.»

El parer del nostre Grup és que la part que correspon a «accelerar» el Govern l'ha complerta; el Govern ha intensificat el desenvolupament d'aquests treballs i per primera vegada s'ha tancat un document, uns estudis d'informació, una memòria, un estudi econòmic-financer i uns plànols que, per primera vegada, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha acabat aquest projecte. Per tant, l'incompliment de la Resolució número 2 del passat debat és una resolució, a parer nostre, parcial i, per tant, nosaltres no li podem donar suport en la seva globalitat, com està presentada pel Grup Socialista.

Segon punt de la Moció. El segon punt de la Moció vol «instar el Govern a comunicar quin és el càrrec institucional responsable de la Direcció de la Comissió de Política Territorial». Al nostre parer —i el Diputat que ha presentat la Moció ho ha dit també—, la dependència de la Comissió de Política Territorial està claríssimament establerta en la Llei 23/83, i és que aquesta Comissió depèn de la Presidència de la Generalitat. Per tant, nosaltres, voler ara donar suport a un nom que representés en aquesta qüestió la Presidència de la Generalitat, nosaltres no volem acceptar-ho. Pensem que el President de la Generalitat en cada moment veurà quin és el conseller o quina és la persona que pot, amb més eficàcia, fer prosperar els treballs. Concretament, és un tema importantíssim en el Pla Territorial General de Catalunya, doncs, decidir sobre aquelles inversions que poden tenir incidència sobre el territori, com s'han de repartir entre els diferents Departaments. El nostre Grup entendria perfectament que en aquell moment fos el Conseller d'Economia i Finances l'encarregat de presidir aquests treballs i tirar endavant aquesta part; en un altre moment poden ser les qüestions que afectin el medi ambient i la qualitat de vida dels catalans, i pot ser segurament el Conseller del nou Departament de Medi Ambient, que s'acaba de crear, qui assumeixi, per delegació del President de la Generalitat, la direcció dels treballs.

Per tant, nosaltres no estem d'acord en aquest moment a instar el Govern que ens concreti una persona, quan nosaltres veiem claríssimament que la dependència és del President de la Generalitat i que el President de la Generalitat en cada moment podrà delegar en la persona que cregui més convenient la direcció de les reunions o dels treballs d'aquesta Comissió.

Queda un tercer punt, que és el que ens demana «el lliurament sense demora de tota la base documental del Pla». Bé, el Conseller en l'última intervenció va explicar a la Cambra que aquest document que el seu Departament havia acabat en data 6 de març havia estat lliurat a la Comissió Interdepartamental de Política Territorial i que, per tant, aquests treballs estaven en

aquest moment essent estudiats en la seva globalitat per part dels Departaments. Aleshores, per tant, el Conseller va reconèixer, doncs, que no estava en situació d'enviar un document al Parlament que ja mereixés l'aprovació de tots els departaments.

Per tant, també sentint-ho molt, a aquest tercer punt nosaltres no hi podem donar suport.

Voldria fer avinent a la Cambra una qüestió en aquest treball entre el Departament de Política Territorial i els altres departaments. És evident que en el transcurs d'aquests anys que el Departament de Política Territorial ha anat treballant, preparant aquest Pla, ha estat en contacte i atenent els suggeriments dels altres departaments —per exemple, em consta que el Departament d'Indústria, doncs, també ha intervingut: aquesta industrialització difusa que es vol fer per a Catalunya, el Pla, d'alguna manera, recull aquests principis. Ara bé, comprendran les senyores i els senyors diputats que una cosa és treballar un departament amb un altre, *vis à vis*, i una altra qüestió és veure tot el treball tancat, i és quan s'assignen recursos a un departament o a un altre, i aquí és quan comprendran les senyores i els senyors diputats, per la seva experiència en tasques d'administració, que aquesta és una feina difícil d'acabar; que tots els departaments estiguin contents amb les inversions que se'ls han previst és quasi bé impossible; tots els departaments creuen que tindran poca assignació per poder desenvolupar ells les seves funcions que afectin l'ordenació del territori.

Per tant, comprendran que si —tal com els va dir el Conseller— el treball no està acabat ni està globalment aprovat pel Consell Executiu, no el portarà a aquesta Cambra com a document tancat. Em consta també la voluntat de l'Honorable Conseller d'estudiar la possibilitat d'enviar una part d'aquesta documentació a la Cambra; ara, el nostre Grup no voldrà aprovar una Moció que obligui el Conseller, sinó que deixa a criteri del Conseller, dins de les possibilitats, d'enviar documentació sobre aquest tema a la Cambra.

Per tots aquests motius hauran vist, senyores i senyors diputats, que el nostre Grup votarà negativament els tres punts, però no m'agradaria acabar aquesta intervenció sense tornar a expressar una vegada més el convenciment del Grup de Convergència i Unió de la importància d'aquest treball per poder superar els desequilibris territorials que existeixen a Catalunya, per poder ajudar a la millora de la qualitat de vida dels seus ciutadans. Aquest treball és un treball important —ho repeteixo—, un treball llarg, difícil, plural, amb moltes intervencions, i que segurament haurem d'anar-lo tractant un quant temps més en aquesta Cambra.

Ho repeteixo, tot i el nostre vot negatiu, nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, tenim confiança en el Govern de la Generalitat, que el Govern de la Generalitat completarà tota aquesta colla de compromisos assumits al llarg dels anys, i que en el termini més breu que sigui possible aquesta Cambra podrà rebre el projecte del Pla Territorial General de Catalunya. De totes maneres, aquest termini «el més breu possible» pot ser un termini que a molts diputats —i entre ells jo mateix— ens sembli un termini llarg, però les coses són com són, el Pla és difícil i no tenim més remei que donar confiança, per part del nostre Grup, al Govern de Convergència i Unió.

Senyor President, senyores i senyors diputats, moltíssimes gràcies per la seva atenció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pont. Seguidament es passa a la votació.

Les senyores diputades i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el text de la Moció, es volen posar drets?

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

La Moció ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 47 en contra i cap abstenció.

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre el Pla d'Actuació per a la Igualtat d'Oportunitats per a la Dona, presentada per la Diputada Il·lustre senyora Rosa Barenys, del Grup Socialista, que té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Pla d'Actuació per a la Igualtat d'Oportunitats per a la Dona

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Aquesta Moció la presentem amb el mateix interrogant...

El Sr. PRESIDENT: Silenci, per favor!

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President. La presentem amb el mateix interrogant que formulàrem el propassat 21 de març en substanciar la interpellació: quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu respecte al Pla d'Actuació per a la Igualtat d'Oportunitats Done-Home? El comencem amb la mateixa pregunta, senyores i senyors diputats, perquè considerem que la interpellació no va ésser contestada per part del Consell Executiu i només es va fer una petita referència al Pla de Mesures per a la Igualtat.

Nosaltres varem presentar aquesta iniciativa parlamentària perquè teníem tres preocupacions, que continuem tenint. La primera és que la política orientada a les velles discriminacions entre els sexes no va endavant, no «mola», com diuen els joves avui dia; és una qüestió secundària en el conjunt de polítiques i actuacions del Consell Executiu i això ho fonamentem en el pressupost que anualment aprova la Cambra, pressupost insuficient, extraordinàriament insuficient.

En segon lloc, perquè tenim un pla de mesures per a la igualtat, de plantejaments molts genèrics, si el comparem amb plans d'actuació d'altres comunitats autònomes, però tenim un pla; aquesta és una qüestió positiva, això ja és un avenç; però preguntàvem i preguntem on estan els programes per al seu desenvolupament; on estan els programes i els pressupostos; on estan els pressupostos i les previsions i a curt i a mitjà termini.

I en tercer lloc, quin debat s'està fent a l'entorn d'aquest Pla de Mesures? Qui el coneix de veritat i a fons? Coneixem el llibret, però què hi ha al darrere de cada un dels enunciats d'aquest llibret, de cada una de les mesures? Qui està al corrent del que suposaria desenvolupar-ne cada una d'elles? En definitiva, qui està participant en el desenvolupament d'aquest Pla, qui avalua aquest Pla, qui controla aquest Pla?

El Consell Executiu? Possiblement, vostès em diran que sí; els diputats, que tenim aquesta funció de control i d'impuls? No, els diputats i les diputades d'aquesta Cambra fins ara no han pogut controlar ni fer una avaluació sobre el desenvolupa-

ment del Pla de Mesures. Les associacions representatives de dones de Catalunya? No, perquè és que no hi ha cap òrgan de participació mitjançant el qual les associacions de dones, a les quals va dirigit majoritàriament aquest conjunt de mesures puguin participar i donar la seva opinió.

Nosaltres, com a diputades i diputats d'aquesta Cambra, tenim l'obligació de fer aquesta funció de control i d'impuls de l'executiu, però només hem aconseguit dues compareixences de la Il·lustre Vice-presidenta de la Comissió Interdepartamental de la Dona. Val a dir que han estat insuficients en tant que la informació que se'ns ha donat ha estat poca i trossejada, i l'última interpellació substanciada per mi mateixa, pel Grup Socialista, en aquesta Cambra. De moment encara no ens podem fer una idea concreta dels objectius, dels problemes, de les dificultats, dels entrebancs o bé de les voluntats respecte al desenvolupament d'aquest Pla de Mesures. Tenim el dret a la informació i vostès tenen l'obligació a donar-la, i d'això ens queixem.

És per aquests motius que vàrem presentar aquesta interpellació i en aquest moment presentem aquesta Moció a votació de la Cambra. Com hauran pogut vostès comprovar és una moció de bona voluntat; no és una moció agressiva; s'ho mereixerien, però no ho fem; és una moció de bona voluntat per fer avançar les polítiques per a la igualtat; amb ella reclamem al Consell Executiu «l'impuls dels treballs adients per a l'adaptació de la compilació del dret civil pel que fa a la modificació del règim econòmic del matrimoni i la protecció dels drets del cònjuge no titular de l'habitatge familiar.»

De la lectura posterior a la intervenció del Conseller Secretari del Consell Executiu, el Conseller de Justícia Honorable Basols, en dedueixo que la proposta de modificació del règim de separació de béns no està clara per part del Consell Executiu. El Conseller manifestava –si vostès comproven el *Diari de Sessions* ho podran veure– les seves cauteles en tant que «no ens hauríem de precipitar» –deia– «a modificar un sistema que secularment, que des de sempre, en tota la història, els mil anys d'història del dret català, ha regit i ha donat bons resultats.» Tanco les cometes.

Nosaltres, de veritat, no volem ésser infidels a la història del Dret Civil Català i volem reconèixer la seva vàlua en temps i circumstàncies històriques anteriors, però amb la concepció moderna de les ciències socials i de la mateixa filosofia del dret, la legalitat normativa ha de respondre o s'ha d'emmarcar en la legitimitat social. La norma s'ha d'adequar als costums i a les formes de viure de la societat. I sota el nostre criteri, i pel coneixement que tenim de situacions de fet, cal agilitar aquesta reforma perquè ja s'han fet prou estudis per prendre decisions sobre això mateix.

Som prudents, ho poden comprovar; demanem únicament l'impuls dels treballs que s'estan fent i a la vegada també demanem des d'aquí poder participar en aquests treballs per veure si entre tots podem agilitar aquesta reforma, aquesta mesura que vostès, el Consell Executiu, va aprovar quan va aprovar les mesures per a la igualtat dona-home.

En segon lloc, proposem que es doni compliment al Decret 194/1990, relacionat amb la creació de l'Institut Català de la Dona. Vostès no han propiciat fins ara cap mecanisme d'impuls i seguiment mitjançant formes de participació. Jo els vull recordar que tots els plans per a la igualtat de les comunitats autònomes i molt especialment el Pla per a la Igualtat del Govern de

l'Estat hi participen dones de tot el teixit associatiu; i en el Pla de Mesures del Govern de l'Estat hi participen dones, evidentment associades, de Catalunya; hi participen dones de Catalunya de la mateixa manera que estan participant en organismes de consulta de la Comunitat Europea.

En canvi, no hi ha manera que les associacions de dones puguin participar en la consulta, en l'opinió, en l'impuls en definitiva, del que ha de ser la política per a la dona a Catalunya. A Europa i a la resta de l'Estat, com deia, és normal i legítim que tots els plans d'igualtat neixin i es desenvolupin amb una comissió consultiva al costat. Tenim la sensació que la Comissió Interdepartamental de la Dona, en aquesta cas, no forma part d'un país europeu. Creiem que vostès són víctimes del seu propi funcionament; si en aquest tema volen avançar de veritat, cal governar comptant amb el teixit associatiu de les dones, dels grups representatius. Això sabem que no és fàcil; és difícil; fa por, el control de la societat civil, de les polítiques que es fan, però vostès han de trobar fórmules i les han de consensuar amb qui representen les inquietuds, les reivindicacions i els problemes del col·lectiu de les dones de Catalunya.

El Consell Català de la Dona podria ser un bon instrument; ho vàrem aprovar en aquest Parlament de Catalunya; però, de moment encara estem a l'espera d'aquesta constitució. Nosaltres els demanem que agilitin una vegada més el compliment d'aquest Decret i sobretot que l'agilitin perquè aquest era un acord del Parlament de Catalunya, d'aquesta Cambra, que es va votar per unanimitat, per majoria, fa dos anys i mig; els demanem per favor que compleixin les resolucions del Parlament de Catalunya i que no ens facin fer constantment interpellacions per recordar-los el que són les seves obligacions.

Els altres dos punts de la Moció fan referència a fi que el Consell Executiu ens presenti a la Cambra, abans que s'acabi aquest període de sessions, aquest informe detallat perquè les diputades i els diputats puguem tenir una opinió i a la vegada nosaltres, mitjançant els nostres canals, en puguem parlar amb els grups de dones organitzades que tenen interès, també, a veure on està l'objectiu i la programació de les trenta-quatre mesures.

I l'últim punt, el primer evidentment és constatar la lentitud, només constatem la lentitud; hi ha més coses, però constatem la lentitud –perquè vostès ho puguin aprovar també, ho puguin votar favorablement– en l'aplicació i el desenvolupament del Pla de Mesures per a la Igualtat de les Dones 89-92.

Res més, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. Ha presentat esmenes el Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per a la defensa d'aquestes, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Carme Servitje.

La Sra. SERVITJE: Senyor President, senyores i senyors diputats, l'esmena que en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió presento a la seva consideració es refereix al punt 2 de la Moció, punt que reclama impulsar la modificació del Règim Econòmic Matrimonial i la protecció del cònjuge no titular de l'habitatge familiar. En la substanciació de la interpellació que ha donat pas a aquesta Moció, el Conseller de Justícia ja va explicar que aquest era un tema complex, difícil i –repetixo textualment– «que afecta fibres molt sensibles de la nostra societat». Això també ens ho ha recordat fa uns moments la Diputada interpellant. Hi ha opinions molt diverses dins el món

jurídic també, i per tant s'ha d'estudiar molt acuradament, i demanar el parer i l'assessorament dels sectors implicats i això és el que el Govern ha fet fins ara.

El resultat és un primer avantprojecte de llei de la Comissió Jurídica Assessora sobre el règim econòmic conjugal de separació de béns amb participació amb els guanys. Sobre aquest avantprojecte es va demanar un informe al Consell de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Catalunya, al Col·legi Notarial i al Col·legi d'Advocats de Barcelona. Posteriorment es va encarregar un altre avantprojecte que contemplés tota la regulació de les relacions patrimonials entre cònjuges i es va presentar al món jurídic català, en unes jornades sobre dret de família, a Caldetes, el maig de l'any passat, i el proper octubre a Tarragona. El gener d'enguany s'ha fet una enquesta als ciutadans sobre el mateix tema; i en aquests dies, del 8 al 29 d'abril —és a dir, hi estem ara immersos— es celebra un seminari sobre les noves tendències del dret civil català en matèria de relacions patrimonials entre cònjuges.

El resultat de tots aquests treballs ens demostra que les opinions respecte al tema no són unànimes, que el tema és complex i que cal estudiar-lo a fons, sense precipitacions, abans de presentar el text definitiu a l'aprovació d'aquesta Cambra.

Pel que fa a l'actuació número 2, que és la protecció dels drets del cònjuge no titular sobre l'habitatge, també hi ha dificultats i el seu estudi està més endarrerit.

Per tot això és pel que presentem aquesta esmena de modificació. Entenem que no podem impulsar uns treballs que ja estan realitzats en bona part. I per tal que els membres d'aquesta Cambra puguin conèixer-los i conèixer així el grau de desenvolupament d'aquestes mesures del Pla d'Actuacions, és pel que hem presentat aquesta esmena que esperem que la senyora Diputada ens accepti.

Referent als altres punts de la Moció, i més concretament pel que fa al punt tercer, que es refereix a la creació de l'òrgan de participació, he de manifestar-li que no li podem donar suport i per una raó molt senzilla: perquè ens insta a complir el que tot just aquests dies s'està realitzant. I li ho explicaré breument, eh? El 28 de juny del 89 el Parlament va aprovar la Llei de Creació de l'Institut Català de la Dona; és l'actuació trenta-quatre del Pla de Mesures per a la Igualtat d'Oportunitats. I pel Decret 194 de 1990, del 30 de juliol, es va crear el Consell de Dones de Catalunya com a òrgan consultiu. Dilluns passat, és a dir el 8 d'abril, la junta de govern de l'Institut Català de la Dona es va reunir per tal d'estudiar les primeres sol·licituds de les entitats per formar part d'aquest Consell Nacional de Dones, entre elles —li puc fer una referència ràpida— hi ha UNAE; Dones de Catalunya, associació independent; Dones amb Iniciativa; Coordinadora de l'Àmbit de la Dona d'Iniciativa per Catalunya; Unió de Dones de Reus i comarca; SANAF, SOMI; Associació de Professionals de la Planificació Familiar de Catalunya, etcètera.

Es van seleccionar i el mes vinent, tal com assenyala la Disposició Transitòria Segona del Decret 194/1990, es procedirà a convocar l'acte de constitució del Ple del Consell esmentat. Aquesta és la situació clara i exacta, senyora Barenys, tal com vostè demanava en la seva interpellació. És a dir, hi ha òrgans de participació; s'ha donat compliment al Decret, si bé és veritat que no s'ha anat en aquest tema tan ràpid com tots haguéssim volgut donada la importància i necessitat de la participació

de les mateixes dones en el camí cap a una societat igualitària.

Referent al punt 1, tampoc no podem estar-hi d'acord; creiem que no és cert que hi hagi lentitud en l'aplicació del Pla de Mesures, tot tenint en compte que és un pla quadriennal, que va començar l'any 89 i queda, per tant, més d'un any i mig perquè s'esgoti el seu termini.

Per altra banda, hem de pensar que els començaments d'un projecte són generalment, si no més lents, sí més laboriosos i poc vistosos; és com en la construcció d'una casa, que els fonaments passen desapercebuts, en canvi, després, es veuen pujar ràpidament les plantes de l'edifici. Creiem sincerament que el desenvolupament del Pla segueix un ritme adient, encara que no homogeni, ja que hi ha mesures realitzades en la seva totalitat, mentre n'hi ha unes altres que encara quasi bé no han vist la llum. El que és cert és que en el temps de què es disposa en una interpellació o en una moció es fa difícil donar una informació detallada del grau de desenvolupament de trenta-quatre mesures de què consta el Pla d'actuació per a la igualtat d'oportunitats.

I és per això, perquè totes les senyores i els senyors diputats puguin conèixer el grau de compliment, perquè s'esvaeixin tots els interrogants, perquè sí que li votarem el punt quart d'aquesta Moció. Aquesta serà la millor demostració que la lentitud a la qual es refereix el punt primer de la mateixa no s'ajusta a la realitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Servitje. A continuació poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. L'Agrupació parlamentària del CDS: té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats, si bé podem dir, pràcticament, que ha desaparegut la desigualtat per raó de sexe de la nostra legislació la realitat ens fa constatar, malauradament, l'existència d'amplis sectors socials, laborals, educatius del món de l'esbarjo, de les relacions patrimonials entre cònjuges, etcètera, que estem molt lluny, encara, de fer realitat el principi d'igualtat contingut a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. És, per tant, absolutament necessari que programes de lluita contra la discriminació com el Pla d'actuació per a la igualtat d'oportunitats per a la dona 1989-1992 siguin quelcom més que un instrument propagandístic. Cal que aconseguixi, realment, l'equiparament tant legal com real entre els homes i les dones de Catalunya.

La nostra Agrupació parlamentària votarà a favor de la Moció subsegüent a la interpellació que sobre el Pla d'actuació per a la igualtat d'oportunitats per a la dona es va substanciar en el darrer Ple per la Il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys, del Grup Socialista; ja que, d'una banda, en la intervenció del Conseller de Justícia no es va donar resposta en aquesta Cambra al contingut de la interpellació. És evident la lentitud en l'aplicació i el desenvolupament del Pla de mesures per a la igualtat de les dones, 1989-1992.

Respecte al punt 2 de la Moció, hi estem plenament d'acord, tant amb la Il·lustre interpellant com amb la pròpia Conselleria de Justícia, que ha iniciat ja —com ens consta— la redacció d'un avantprojecte de llei de modificació del règim patrimonial entre cònjuges sobre la necessitat d'introduir correccions en el règim d'absoluta separació de béns.

Votarem també a favor dels punts 3 i 4 de la Moció, ja que entenem que és absolutament necessària la creació del consell de participació de les dones, que encara no s'ha constituït, si bé celebrem les notícies que últimament ens acaba de donar al respecte la Il·lustre Diputada senyora Servitje. I, d'altra banda, no és tan sols un dret d'aquesta Cambra sinó també una obligació demanar al Consell Executiu els informes sobre el grau de compliment del Pla d'actuació per a la igualtat.

Moltes gràcies, Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup d'Iniciativa? (Pausa.) Per fixar posició, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per assenyalar que estem absolutament d'acord amb el contingut de la interpellació presentada pel Grup Socialista sobre el Pla d'actuació per a la igualtat d'oportunitats de la dona, estem absolutament d'acord amb el seu contingut, compartim les seves preocupacions i, en conseqüència, votarem favorablement cada un dels punts de la Moció que han presentat.

Volem utilitzar aquest torn de posicionament per manifestar la nostra sorpresa per l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió. Ens sorprèn que un acte, que és absolutament possible, legítim i que pot utilitzar l'Honorable Conseller de Justícia en qualsevol moment, sigui necessari que sigui el Parlament qui sol·liciti la compareixença d'aquest Conseller per explicar la situació dels estudis que aquests moments s'estan fent per a l'adaptació de la Compilació del Dret Civil Català. De totes maneres, si el Grup Socialista l'accepta i si el Grup de Convergència i Unió considera que el seu Conseller és prou refractari per necessitar que el Parlament l'obligui a comparèixer, hi donaríem suport.

De totes maneres, això ens fa pensar que el que realment seria important fos que el Parlament demanés la compareixença davant la Cambra de l'Honorable President de la Generalitat senyor Jordi Pujol, perquè ell és el President de la Comissió Interdepartamental i, en definitiva, l'últim responsable de la política que el Govern està fent per aconseguir la igualtat d'oportunitat de les dones. És el President de la Generalitat el que no és massa generós en les seves compareixences en aquesta Cambra i nosaltres hem manifestat ja reiteradament la nostra preocupació per la seva poca preocupació per les dones de Catalunya...

El Sr. PRESIDENT: Atengui's a la qüestió, eh? Atengui's a la qüestió.

La Sra. FABIAN: ...i en aquest tema sí que ens hauria agradat que la Moció fos per aquest camí.

De totes maneres, en acceptar el quart punt de la Moció pensem que potser —el Grup de Convergència quan accepta que es presenti davant aquesta Cambra aquest informe— fos el Molt Honorable President del Govern de la Generalitat de Catalunya qui ens expliqués les mesures i l'actuació del Govern respecte a aquest tema.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. La senyora Barenys ara té cinc minuts per pronunciar-se sobre les esmenes presentades o l'esmena presentada, millor dit.

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor President. Miri, jo accepto aquesta esmena, però és que em sembla que és una esmena —com fa un moment comentava, encara que no li tocava,

la senyora Fabian— absurda. Vull dir, el Conseller de Justícia, tot el Consell Executiu té el dret i l'obligació d'acudir a les comissions constituïdes pel Reglament d'aquesta Cambra per donar compte dels seus programes o per contestar totes aquelles qüestions que les senyores i els senyors diputats els vulguin presentar. Jo la puc acceptar, però els demano que s'ho pensin. Perquè és que queda patent i es constata, una vegada més, que vostès necessiten que la Cambra aprovi la compareixença d'un conseller. És rebaixar el Conseller de Justícia aprovant en aquesta Cambra que vingui en una comissió a informar, ell ja pot venir. Crec que no caldria prendre aquesta determinació dient —com diem—: «el Parlament de Catalunya reclama al Consell Executiu i el Consell Executiu respon i acudeix a la Comissió corresponent per informar de com estan els treballs respecte a tot el que fa al Dret Civil de Catalunya.» Pensin-s'ho! Jo no hi tinc inconvenient, però em sembla que els perjudicats són el Grup de la majoria i el propi Conseller de Justícia.

Encara que no..., possiblement amb això ja hauria d'acabar, jo només vull dir que, encara que tenim la sensació moltes vegades que les interpellacions i les mocions serveixen per a poc, al darrere vas veient que servim per impulsar, una miqueta més, el treball que fa l'Executiu. El fet que el 8 d'abril es comencin a reunir o hi hagi les primeres entitats que ja han donat el seu nom i s'estructuri aquesta participació del Consell de Dones de Catalunya, bé, suposo, doncs, que alguna cosa hi hem pogut fer nosaltres des del Parlament fent aquesta política d'impuls i de control.

Respecte a la lentitud, lamento que no accepti vostè aquesta esmena per votar-la. Ara li dic que, com diuen en llengua castellana, «*el movimiento se demuestra andando*», llavors, porti'ns els papers i podrem veure i podrem constatar si realment hi ha o no hi ha lentitud.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys.

Passem a la votació. (Adreçant-se a l'I. Sr. Escudé.) Com la vol?, per fer-li el vestit a mida.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President. És que la intervenció de la senyora Diputada ha estat una mica confusionària, almenys per al nostre Grup...

El Sr. PRESIDENT: No, hi ha hagut una invitació que retessin l'esmena, ha semblat, eh?

El Sr. ESCUDÉ: Bé, i que aleshores si no es retirava no s'acceptava, s'entenia... Molt bé, aleshores...

El Sr. PRESIDENT: No, no.

El Sr. ESCUDÉ: Que no s'acceptava l'esmena. Aleshores...

El Sr. PRESIDENT: Ha dit que l'acceptava, eh?

El Sr. ESCUDÉ: Ah, que sí? Molt bé, doncs, aleshores, nosaltres demanaríem votació separada del punt primer i el punt tercer, per un cantó, i del punt segon amb el redactat fruit de la nostra esmena i el punt quart.

La Sra. BARENYS: Permeti'm, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

La Sra. BARENYS: És que jo, com que havia fet una invitació indirecta, estava esperant si demanaven la paraula per fer aquest aclariment. Aleshores, nosaltres el que demanaríem és que, sense menyspreu de la Comissió d'Igualtat Home-Dona, el Conseller vinguis a la Comissió..., comparegués davant la Comissió de Justícia i Dret. Gràcies.

El Sr. ESCUDÉ: Bé, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Segueix el diàleg...

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: ...extraparlamentari. (*Remor de veus.*)

El Sr. ESCUDÉ: Bé, extraparlamentari jo diria que no, senyor President, perquè, és clar, intentem clarificar la situació i és que la senyora Barenys ha destinat la major part del seu temps a fer un torn en contra de la intervenció de la nostra Diputada senyora Servitje, més que definir-se sobre l'esmena del nostre Grup, que és el que havia de fer.

El Sr. PRESIDENT: Ho ha reconegut. Ha dit «ja hauria d'acabar aquí», i llavors...

El Sr. ESCUDÉ: D'acord.

El Sr. PRESIDENT: El que passa...

El Sr. ESCUDÉ: Bé, aleshores...

El Sr. PRESIDENT: ...és que la Presidència és molt tolerant, ja ho sap el senyor...

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies, senyor President. Bé, aleshores, donat aquest redactat hem d'entendre —suposo, senyora Barenys— que vostè presenta a votació per al punt segon un text que és igual a l'esmena nostra amb la variant de substituir la Comissió del Parlament davant la qual ha de comparèixer l'Honorable senyor Conseller de Justícia. Evidentment, aquest és el text que vostè presenta a votació, que només vostè pot decidir i nosaltres, com mana el Reglament, anunciem la retirada de la nostra esmena en benefici d'aquest text que ens proposa la senyora Barenys i, per tant, demanaria, clarificada aquesta qüestió, una variació en la divisió de votacions que demanava abans, de forma que ara demanàrem el punt primer i el punt tercer, per un cantó, i el punt segon amb aquest text que ara ens aclareix la senyora Barenys i el punt quart conjuntament per a aquest segon bloc, ja que, òbviament, com ja ha manifestat la senyora Servitje, hi donarem el nostre suport.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé.

Passem, doncs, a les votacions.

Punt 1 i 3, de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Els dos punts d'aquesta Moció han quedat rebutjats per 18 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació es voten els punts segon i quart.

Vots a favor?

Aquests punts han quedat aprovats per unanimitat.

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la Política General per a la Vellesa, presentada per les Diputades senyores Rosa Barenys i Pilar Ferran, del Grup Socialista. Per presentar-la i defensar-la, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran.

(*Remor de veus.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General per a la Vellesa

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Aquesta Moció subsegüent a la interpellació sobre la Política de la Vellesa estava basada en l'anàlisi de la situació, la situació com defensàvem en el dia de la interpellació...

El Sr. PRESIDENT: Esperis, senyora Ferran; esperi que hi hagi..., que es restableixi l'ordre. (*Pausa.*)

Sembla que està restablert.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President.

Estava basada en l'incompliment del marc de la Resolució 122/III d'aquest Parlament, que tenia dos punts —els ho recordo als senyors diputats. Primer punt, l'incompliment quant al control i la inspecció dels centres socio-sanitaris, i, segon, quant a la presentació del Pla de vellesa.

Quant aquest segon punt, el Pla de vellesa, no ens hi fixarem quant a les mocions, ja que esperem..., no ens fixarem quant als terminis que no han estat complerts, però sí esperem que es compleixin els passos que establia aquella Resolució, i és que esperem, per tant, que hi hagi la consulta prèvia a les corporacions locals, a les institucions i a les associacions, tal com es reflectia a la referida Resolució.

Per tant, les mocions subsegüents fan referència només al punt primer d'aquesta Resolució, que considerem incompleta i, per tant, fa referència al control i a la inspecció dels centres sociosanitaris.

Els propis centres privats, és a dir, gremis de centres sociosanitaris privats, ells mateixos diuen que n'hi ha a Catalunya 650; d'aquests 650 —els ho deia el dia de la interpellació—, legalitzats n'hi ha 97, només; és a dir, només un 15% estan en una situació legal correcta. En procés de demanar aquesta legalització n'hi ha 97 més, un altre 15%. I, per tant, ens trobem en una situació d'il·legalitat de 456 centres, és a dir, el 70% dels centres sociosanitaris de Catalunya en situació il·legal. Què vol dir que estan en aquesta situació d'il·legalitat? Doncs, vol dir que o per les condicions del local o perquè el personal no està qualificat o perquè el nombre de persones ubicades assistides en aquell centre..., no té el número suficient de metres quadrats correcte, o per l'estat de les instal·lacions, o pel menjar, o per la manca de control sanitari, etcètera, per algunes d'aquestes raons no tenen encara la corresponent legalització.

I per revisar tot això, els deia, senyores i senyors diputats, que només comptem amb onze persones, amb un equip multidisciplinari d'onze persones, i dic «multidisciplinari» perquè a l'equip hi ha advocat, hi ha pedagog, hi ha metge, hi ha farmacèutic, hi ha assistent social, arquitecte o arquitecte tècnic, economista, etcètera. Què vol dir això? Vol dir que, quan es fa la inspecció a un centre, doncs, mentre un mira les instal·lacions de la construcció, l'altre revisa el nombre de persones i el tipus de professionalitat d'aquesta gent, l'altre mira les condicions sanitàries del menjar, etcètera. Vol dir que, per equip, es fa una inspecció. A més a més, els recordo que aquest equip no solament inspecciona les instal·lacions sociosanitàries, sinó que inspecciona també totes les altres instal·lacions de l'àrea de serveis socials: centres de disminuïts, centres d'infància, etcètera.

El ritme que hi ha, d'inspeccions, resulta de mig per dia; és a dir, cada dos dies es fa la inspecció d'un centre. Seguint aquest ritme, si dèiem abans que ens queden 496 centres per legalitzar, vol dir que necsteitaríem, en el supòsit que només es fessin centres sociosanitaris —ja deixem de banda els d'infància i els de disminuïts—; si només féssim aquests sociosanitaris, necessitaríem 992 dies, és a dir, un any i vuit mesos per esgotar les inspeccions a realitzar.

Què vol dir, per tant, que aquest 70% de les residències de Catalunya siguin il·legals? Vol dir que estan en un estat precari

els usuaris, i aquesta primera conclusió és la que ens preocupa més: la situació dels usuaris d'aquests centres sociosanitaris que no estan en les condicions que la pròpia reglamentació de la Generalitat diu que han d'estar, i, per tant, primer que res, la preocupació primera, la situació dels usuaris d'aquests centres.

En un segon lloc, també ens preocupa la situació d'aquests treballadors, perquè aquestes persones es troben en una situació d'instabilitat, en una situació, per tant, preocupant, en una situació en què l'exercici de la seva tasca dins d'aquests llocs de treball, doncs, no pot ser massa encisadora ni s'hi poden dedicar amb massa entusiasme, perquè veuen qüestionada la seva continuïtat en aquell centre.

I també és precària la situació dels empresaris, perquè molts d'ells, doncs, no sabem si se'n sortiran amb l'equipament que tenen, o no.

No estem pas abonant, no estem pas definint aquí que els empresaris, doncs, tots ells —i sobretot algunes d'aquestes instal·lacions privades— estan en plena voluntat de cara a un servei. Som conscients que, moltes d'aquestes instal·lacions, precisament el que volen és treure un benefici econòmic d'un servei sociosanitari, i que, per tant, aquí està l'Administració per controlar i evitar que es doni una especulació amb la prestació d'aquest servei.

Però també els empresaris han demanat, i ho han demanat a la Generalitat, que se'ls facilitin línies de crèdit per millorar la situació d'aquestes empreses; ells també diuen que «si amb situacions d'indústria o de turisme es facilita als empresaris la posada al dia de les seves instal·lacions industrials o turístiques, també nosaltres com a empresaris, que se'ns faciliti per l'Administració una possibilitat per posar-nos al dia en aquells casos que es requereixi l'aspecte de construccions o d'obres».

Per totes aquestes raons, nosaltres diem, en el punt primer de la Moció: «El Parlament de Catalunya constata la manca de previsió del Departament de Benestar Social per portar a terme la funció d'inspecció de les entitats, els serveis i els establiments dedicats a la prestació de serveis socials. I també constata, així mateix, la consegüent insuficiència de comprovació pel servei d'inspecció de l'esmentat Departament de l'incompliment de la normativa de serveis socials pels esmentats establiments, serveis i entitats, per tal de tutelar els drets dels usuaris.» Aquests són els dos primers punts de la nostra Moció.

El punt tercer, què diu? Doncs, què diem, en conseqüència de tot això?, doncs, senyors, fem un pla d'inspecció per evitar que triguem vint mesos a revisar totes aquestes situacions.

Recordem que el desembre del 89 —en què en parlàvem en aquest Parlament—, el succés de la Residència Alba va sortir a la llum, que això no vol dir que avui en dia no tinguem, malauradament, moltes residències en la mateixa situació —aquella va sortir a la llum. Avui sabem que continuen estant en aquestes situacions i, per evitar que ho continuïn estant és pel que demanem que es faci aquest Pla d'Inspeccions.

Els recordo, senyores i senyors diputats, que hi ha un decret, el 27/87, del mes de febrer de l'any 87, per tant, que diu que: «la Direcció General de Serveis Socials acordarà la inspecció definitiva o provisional, i podrà concedir moratòries temporals d'adaptació per un any més; ara bé, acabat aquest termini, no podran seguir funcionant els centres si no es compleixen els requisits materials i funcionals establerts». Estem parlant d'un decret del febrer del 87, que diu que, dos anys del seu compli-

ment, hauria estat el febrer del 89; som al febrer del 91, és a dir, quatre anys després del compliment, i encara ens trobem en una situació en què el 70% de les nostres residències sociosanitàries són il·legals.

En conseqüència de tot això, demanem que aquest Pla... —que és el punt quart—: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a donar compte d'aquest Pla a la Cambra per al seu coneixement i debat a l'inici del proper període de sessions», que ens n'assabentem.

Per tant, aquests quatre punts, senyores i senyors diputats, són la proposta de la nostra Moció sobre el Pla d'Inspeccions i Control del Departament de Benestar Social.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. Ha presentat esmenes el Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per defensar-les, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Rosa Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en el Ple anterior el Grup Socialista va substanciar una interpellació sobre la política general per a la vellesa, i la Il·lustre Diputada senyora Ferran va fer palesa una sèrie d'incompliments legislatius que la Conselleria de Benestar Social ha fet, una sèrie d'incompliments de compromisos polítics i parlamentaris que el seu titular, el Conseller Antoni Comas, també ha fet, i ens va donar dades aquell dia —i ho ha repetit avui, i per tant jo no m'hi estendré— que el 70% dels centres geriàtrics de Catalunya encara no estan legalitzats.

Vam escoltar, i hem llegit amb atenció, la resposta del Conseller, i una vegada més la resposta va ser culpabilitzar altres administracions, posar en qüestió dades i actuacions d'entitats i organitzacions que treballen en el sector dels serveis socials i, de nou, fer promeses que algun dia —no sabem quin— ens donarà de quina és la situació dels actes d'inspecció que ha realitzat la Conselleria. Nosaltres pensem que les dates de l'agenda del senyor Conseller per complir les promeses que ens fa en aquests parlaments són esotèriques, perquè no en compleix cap.

Per tant, dir que estem absolutament d'acord amb el contingut d'aquella interpellació i que estem d'acord amb la Moció, però que hem presentat una esmena a la Moció que no modifica substancialment la mateixa Moció presentada pel Grup Socialista, però que ens ha semblat important que aquesta Moció cités —literalment— el Decret 27/87, del 29 de gener, i l'Ordre del 15 de juliol del 87, perquè pensem que és una bona normativa; que el Departament disposa d'una bona normativa; que els serveis tècnics i els serveis jurídics del Departament han fet bé la seva feina. I això encara fa més palès que, si existeix una bona normativa, si els funcionaris han complert amb eficàcia la seva funció, encara es fa més evident l'actuació política, quan, existint aquesta normativa, la situació que ens deia la Il·lustre Diputada senyora Ferran és la que és.

Per tant, ens ha semblat que era bo que constés aquesta normativa, que —com diem— ens agrada i pensem que jurídicament és molt bona, i fem una esmena que, literalment, diu: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu al compliment del Decret 27/87, del 29 de gener, i l'Ordre del 15 de juliol del 87, de desplegament de les normes d'autorització administrativa de serveis i establiments de serveis socials i de funcionament del registre d'entitats, serveis i establiments socials fixades en l'es-

mentat Decret, a fi que tots aquests establiments puguin ser acreditats, enregistrats i autoritzats, i evitar la illegalitat i la indefensió que pateixen els ciutadans.»

Amb aquesta esmena volem contribuir, voldríem contribuir que acabés aquesta situació d'incompliment de la norma, i sobretot en un sector en el qual, que hi hagi..., i també estem d'acord amb la senyora Ferran que no ho són tots, però el que no es produeix és el control de l'Administració per evitar que els que ho fan, ho fan, que es pugui especular, que es puguin, en definitiva, extreure guanys de la soledat, del dolor i de la vellesa de les persones.

Quant a això..., sempre, en qualsevol negoci, és necessari el control de l'Administració, pensem que, en aquest tema, és una actitud no solament d'integritat política, sinó d'integritat moral de totes les persones que tenim compromisos polítics amb el poble de Catalunya.

Demanant al Grup Socialista que ens accepti la nostra esmena, i a la resta de la Cambra el seu vot afirmatiu, agraeixo la seva atenció, senyores i senyors diputats.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Ara poden intervenir els grups que no han esmenat. Per l'Agrupació parlamentària del CDS, el senyor Martín té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Honorable President, Il·lustres senyors i senyors diputats, ens trobem davant una Moció subsegüent sobre la Política General per a la Vellesa, el que, amb altres paraules, diem «tercera edat», grup generacional compost pels que abans dèiem «avis» i que avui l'integren aquelles persones que, per raons d'edat, han deixat de pertànyer al món laboral actiu.

L'increment de la qualitat de vida en la nostra societat ha fet que els grups de major edat s'hagin incrementat de forma ostensible en proporció al total de la població. La situació actual d'aquests grups socials està afectada per problemes molt diversos, pensions exigües o inexistents, problemes de salut i d'insuficiència de places en residències especialitzades, etcètera. A aquests problemes s'hi han d'afegir altres de caire psicològic: el desafecte social, i fins, en molts dels casos, el familiar, que provoquen en la nostra gent gran uns sentiments de soledat, frustració i inutilitat.

És la nostra obligació buscar els mitjans adequats perquè la gent gran no es quedi marginada i aïllada de la societat; això comporta tota una política per a la gent gran.

La proposta de la Moció, així com de l'esmena d'addició presentada, no tracta dels problemes generals de la vellesa, però sí que presenta la crua realitat de l'incompliment, per la Conselleria de Benestar Social, de la Resolució 123/III d'aquest Parlament, així com de l'incompliment, entre d'altres resolucions i normes, d'un decret d'inspecció i control dels centres geriàtrics.

Des de l'Agrupació parlamentària del CDS, volem anunciar el nostre recolzament a la millora dels serveis d'inspecció del Departament de Benestar Social, per tal de tutelar els drets dels usuaris dels establiments d'acolliment de gent gran, i sobretot amb el conveniment que un bon servei d'inspecció, més que sancionador és preventiu, i per tant, capaç d'evitar casos que voldríem oblidar ràpidament, i que facin que els establiments dedicats a la presentació dels serveis socials per a la gent gran siguin llocs on aquesta se senti acollida, assistida i estimada, on

trobin la placidesa i la serenitat que la seva edat requereix, així com el màxim nivell d'assistència sanitària, ambient familiar i casolà.

Anunciem, doncs, el nostre vot favorable a la Moció i, si s'accepta, a l'esmena presentada.

Moltes gràcies, Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, pujo a la tribuna per, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, posicionar-me sobre la Moció presentada per la Il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran, i també un breu comentari de l'esmena presentada per la Il·lustre Diputada Rosa Fabian, en el supòsit que el Grup presentant de la Moció l'acceptés.

Efectivament, aquesta Moció està anunciada com a conseqüència d'una interpellació sobre la política general de la vellesa, i certament, la interpellació, en molt bona part del temps que la Il·lustre Diputada hi va esmerçar, va fer-ho parlant de la política general de la vellesa; es van fer les reclamacions del Pla integral de la vellesa; es va fer una anàlisi, des del seu punt de vista, de com i de quina manera estava la situació a casa nostra, pel que fa a residència, a serveis a domicili, etcètera, i finalment feia una concreció —i això és el que ha portat a aquesta Moció—, feia una concreció, dic, en l'aspecte que per ella suposo que deu ser el fonamental en aquests moments, que era la qüestió de la inspecció.

I presenta aquesta Moció en dos blocs molt clars: el primer i el segon punt que fan referència a aquesta àrea, aquest sector de la inspecció, i els altres dos punts pel que fa referència a l'àrea..., o sigui a la petició de la presentació d'un pla i, posteriorment —el quart és conseqüència del tercer—, que aquest Pla fos lliurat al Parlament de Catalunya.

Jo voldria també, en la mateixa línia que va fer el primer dia la senyora Ferran i la que ha fet avui, però molt brevíssimament —molt brevíssimament, dues paraules només—, situar el tema en general. Places de residència que hi havia l'any 83: 4.500; places de residència que hi haurà a finals d'aquesta Legislatura: 11.000. Dit de passada i pel que fa a pressupostos: 1.600 milions l'any 84; 11.000 milions en el pressupost d'aquest any. Altra cosa és que, des dels grups de l'oposició, es vegi que aquesta inversió sigui la correcta, la ben dirigida, o mal dirigida, és evident que cadascú pot opinar el que estimi més oportú, però sí que és important situar el marge, és a dir, en quins moviments ens estem bellugant, i això em semblava que, en el *feeling* de la interpretació del primer dia i de la d'avui, calia dir-ho.

Vull entrar ja directament pel que fa a la Moció. La senyora Ferran, jo crec que —i també una mica després ho ha fet la senyora Fabian— comet un error —si em permet, entre cometes i li explicaré per què i jo crec que és un error— quan parla de residències que estan en situació il·legal. La Cambra ha de conèixer per què es diu que està en situació il·legal i quina és la realitat. La realitat és la següent: l'any 84, aproximadament, 85, s'obre el registre d'entitats de serveis socials en general —abans no existia—, i a partir d'aquí diríem que tot el que són residències i establiments socials de nova creació no tenen cap problema; és

a dir, fan un curs que està normalitzat que consisteix que els ajuntaments donen la llicència municipal, com és obvi i no podia ser d'altra manera, perquè en el seu municipi s'obri un establiment determinat, i després la Generalitat, a través del Departament de Benestar Social, veu si té les condicions adients perquè allò pugui tenir la condició de residència o no. Diríem que, pel que fa a les noves residències, als nous equipaments, això està força ben encarrilat i el gran problema el tenim per a totes aquelles residències, per a tots aquells centres que ja venien existint, doncs, abans que es produís el registre. La situació —hi insisteixo una vegada més— passa perquè, és clar, d'on ve el coneixement de l'Administració de la Generalitat, si hi han o no hi han residències? Abans del registre i fins i tot després del registre el primer que té coneixement de si hi ha o no hi ha un establiment determinat o bé és la iniciativa del mateix Departament, en aquest cas, que pels seus propis mitjans busca on existeixen aquests nous centres o aquests centres ja existents, o bé són els ajuntaments que donen la informació que en el seu territori, doncs, hi han unes residències determinades. Tampoc estranyarà a ningú que a les grans ciutats això es fa més difícil que no pas en els pobles petits, de saber quines són les residències que hi han en cada lloc.

Però, mentre passa tot això, quan es confon és quan es diu que hi han unes residències il·legals i es lliga això amb el fet que no hi han hagut inspeccions, i els números que fa la senyora Pilar Ferran, diu: si queden tants centres, aproximadament 400 sense inspeccionar, amb la plantilla que tenim d'inspectors, quan de temps haurem de trigar perquè això es verifiqui? I això no és així. És a dir: encara que els centres no estiguin —com diu ella— legalitzats, que no és aquesta l'expressió com acabo d'explicar, encara que hi hagi una colla de centres que no estiguin registrats perquè no han superat aquest procés que havien de fer a partir de la llicència municipal i després l'autorització del Departament de Benestar Social, mentre això succeeix el Departament no renuncia i fa inspeccions a tots aquells centres que coneix. A tots! És a dir, no es pot dir que hi ha un munt de centres que han estat..., que són il·legals, es diu, i que no han estat inspeccionats. No té res a veure. Les inspeccions s'han fet i perquè quedi clar li vull dir a la senyora Ferran i a tots els diputats i senyores diputades que m'escolten que són 2.605 inspeccions les que s'han fet: l'any 88, 261; l'any 89, 681 —això va *in crescendo* i és lògic que sigui així—; l'any 90, 1.311, i l'any 91, 352. D'aquestes se n'han tancat..., s'ha aixecat, pràcticament, acta a totes i cadascuna d'elles i d'aquestes n'hi ha hagut 55 que han estat tancades voluntàriament, de comú acord entre l'Administració i els mateixos regentants d'aquests centres i 7 que han estat obligats a ser tancats. I tots aquests no estan a la branca que es diu que són legals, no: aquests són tots, aquests són tots.

Per fer aquesta feina —i ho diu molt bé la senyora Ferran— hi han onze persones —n'hi han dotze, és igual, no ve al cas—, i que surten al carrer n'hi han deu. En aquests moments hi han 1.400 centres de serveis socials que estan en la situació d'admesos a registre, tenen la qualificació i tenen el titolet que són equipaments que tenen la condició de tals, 1.400, i aproximadament, n'hi han 400 —és cert que n'hi han 400— que estan en aquesta situació d'encara no reconeixement, no d'il·legalitat; i vull fer èmfasi una vegada més que aquesta situació no vol dir que no hagin estat inspeccionats com els acabo de llegir amb aquestes dades.

Per tant, aquesta confusió no s'ha de produir; ha de quedar clar que una cosa és una cosa i l'altra és l'altra. Els centres han estat inspeccionats i podem dir que aquests moments tots els centres coneguts, registrats o no, tots els centres coneguts han rebut alguna inspecció i, si no, invito que amb noms i cognoms es diguin quins són els centres que no han estat inspeccionats, i si es coneixen aquests centres i no han estat inspeccionats, que es digui i llavors que es faci. Hi ha un mecanisme per fer això: de totes aquestes inspeccions que s'han fet, 101 inspeccions s'han produït per denúncies del veí, de l'usuari, del que sigui. Els resultats han estat els que han estat i són els que són.

I aleshores s'ha dit de passada —com si no..., en fi, de passada— la residència Alba. Bé, la residència Alba va ser, evidentment, doncs, un cas clar, conegut, públic, i que tothom es va preocupar moltíssim. Es va tancar una àrea determinada, coneguda com la zona verda —es coneixia com la zona verda perquè les parets, com saben els diputats que coneixen físicament l'edifici, doncs, estaven enrajolades amb rajola verda—, la zona verda que s'ha anat dient durant tot aquest temps es va clausurar; el jutge va dictar una acta fa aproximadament quinze dies decretant que es tornés obrir sense haver de fer cap modificació. Ho dic com a..., com la majoria de la gent que van estar inculpada, doncs, està al carrer, ja ho saben; malauradament, la història del metge, aquest també està al carrer... Però, bé, essent aquesta la situació la Generalitat no renuncia a continuar fent inspeccions a la residència Alba. La Generalitat no renuncia a fer inspeccions a la residència Alba, encara ara, aquest moment; i ho estic dient en un dia molt concret, i ho estic dient en una data molt concreta. Hi ha hagut exculpació per part del jutge, hi ha hagut una sentència i, malgrat això, no es renuncia —hi insisteixo—; ho estic dient, doncs, en un dia molt determinat.

L'altre paquet, els altres punts de la Moció. La senyora Ferran fa referència a un pla d'inspecció. A nosaltres se'ns fa difícil —com a Grup, dic, eh?, com a Grup parlamentari— entendre què es vol dir amb un pla d'inspecció. És a dir: per a nosaltres la inspecció té, òbviament, ha de tenir una connotació de sorpresa, no?, de dir: escolti, la inspecció es fa quan convé, quan, com deia abans, doncs, hi ha una denúncia o bé quan per *motu proprio*, doncs, es fa. Fer un pla, que no podria ser d'altra manera, en què es digués: «Inspeccionar tots els centres» i, a més a més, com més detallat fos aquest pla arribaríem a concretar com, de quina forma i a quina hora s'haurien de fer les inspeccions, ens sembla... Si vol prengui-ho com una exageració, ja li ho admeto i potser m'he passat, però, és igual. El fet és que fer un pla ha de dir coses, ha de dir què és el que s'ha de fer; nosaltres pensem que les inspeccions, precisament per aquest caire que han de tenir, d'una certa reserva abans que es produeixin, el pla no tindria cap mena de sentit. El que s'ha de fer és continuar fent el que s'ha fet fins ara. I, perquè no quedi cap mena de dubte ni cap mena d'ombra a la sala, quedi clar que els centres, estiguin o no en situació de registre, hagin passat o no per la situació del registre, han estat i estan essent inspeccionats.

Hi ha una esmena de la Diputada Rosa Fabian que li diré que he estat molta estona pensant que li havia de votar a favor, és a dir, que li havíem de donar suport perquè, senzillament, ja s'està fent pel que li he explicat; senzillament, s'està fent. Llavors, el plantejament és allò de dir: home, si ja s'està fent tens

dues possibilitats, és a dir, com que ja s'està fent diem que no, o com que ja s'està fent és igual i votem que sí. La veritat li diré que, amb tota la sinceritat de què sóc capaç, he estat dubtant molt —com li dic—, però aprovar una esmena sense haver aprovat els altres quatre punts semblaria que es podria interpretar, doncs, com un joc estranyíssim i per aquesta raó, doncs, no..., vaja, no la hi votarem; no podem dir res, és a dir, encara que l'admetés la senyora presentant de la Moció nosaltres, doncs, tampoc l'acceptaríem.

I, en aquest sentit, senyor President, votarem en contra dels quatre punts de la Moció.

Gràcies, senyores i senyors diputats per la seva atenció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Codina. Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Ferran.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. En primer lloc, per pronunciar-me sobre l'esmena presentada per la senyora Rosa Fabian. Ara passaré a la Mesa...

El Sr. PRESIDENT: En primer i darrer lloc, eh?

La Sra. FERRAN: Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

La Sra. FERRAN: Vull dir, en referència, en concret en aquesta esmena presentem una redacció transaccional perquè ens sembla que l'esmena de la senyora Fabian millora el punt 3 de la nostra esmena i, per tant, amb una redacció transaccional quedaria la nostra proposta, és a dir, la substitució del punt 3 per aquesta transaccional.

I per què l'acceptem? Doncs, perquè trobem raonable que es compleixi aquest Decret, és a dir, el Decret..., mai hem dit que no estem d'acord amb aquest Decret o hem fet alguna crítica el Decret. Vull dir, amb el Decret s'està d'acord, per tant, que es compleixi, que es compleixi. El que passa és que, a més a més, diem i defensem un pla d'inspeccions, i per un pla d'inspeccions no s'ha d'entendre, evidentment, l'horari, el calendari, el dia a les set de la tarda que aniran a fer la inspecció. Un pla d'inspecció, què vol dir? Doncs, un pla: planificar totes les que tenim pendents i dir amb els recursos de personal que les podem fer, i per tant, sí, fixar-nos un calendari d'acabament d'aquestes inspeccions.

El senyor Codina que deia que a les 456 no és correcta la paraula «il·legal», diem, si els sembla bé, que en tenim 456 o 450, —és a dir, el número l'arrodonim si volen—, però que no compleixen les condicions per ser homologades —si aquesta és la paraula que estem d'acord, sapiguem, senyores i senyors diputats, que tenim 450 residències o centres sociosanitaris que no compleixen, per la raó que sigui, les condicions que diu el Decret, d'homologació. Per tant alguna esmena, alguna rectificació, alguna posada al dia han de fer aquests centres. Diem que aquest Pla d'inspeccions el que li donem..., no solament que es faci la primera inspecció, sinó que els donem un pla, un calendari perquè es posin al dia, perquè les compleixin. Ara bé, si no es complís —on és la proposta de la nostra Moció—, si no es complís, aleshores passat un any, com diu el Decret, s'haurien de clausurar, s'haurien de precintar, perquè si no es fa hi ha una situació de 450 centres en situació irregular, en situació de no complir la normativa establerta. El Govern és còmplice d'aquesta situació. Per tant, el que fem aquí és proposar que es compleixin aquestes condicions i que el Govern, doncs, simplement, faci complir per aquests centres el que cal fer.

Ens sembla que els propietaris d'aquests centres serien els menys indicats per autoacusar-se i dir ells mateixos que estan en situació il·legal o que estan en situació de no compliment de la normativa. Que això ho digués el Grup de l'oposició que diem: «És que és plantejament polític, dir que hi ha una situació...» No, no! És que els propietaris, ells mateixos, s'autoacusen dient: «És que estem en una situació il·legal, és que estem en una situació que no complim la normativa, la volem complir.» Llavors, si són els mateixos propietaris no ens estem inventant una situació, són els mateixos indicats i d'aquí la proposta...

El Sr. PRESIDENT: Senyora Ferran, ja sap que no pot fer un torn de rèplica, s'ha d'atendre a la Moció..., a l'esmena. Pronuncii's sobre l'esmena.

La Sra. FERRAN: Senyor President, perdoni però estava defensant el perquè d'un pla d'inspeccions... (*Remor de veus.*) Precisament, senyor President, havia acabat però estava en defensa d'un pla d'inspeccions, el perquè un pla d'inspeccions, el perquè aquesta situació d'il·legalitat que es diu i em sembla, senyor President, que no m'he passat dels arguments que em toquen en defensar una moció.

El Sr. PRESIDENT: S'ha passat en el sentit que no tenia vostè un tràmit de rèplica; ho sap pel Reglament, no cal que li ho expliqui.

La Sra. FERRAN: Jo considero que...

El Sr. PRESIDENT: El que passa és que he estat tolerant, jo, eh?, la Presidència.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President, però jo no sóc conscient d'haver-me passat. Li passo el text de la transaccional.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Secretari procedirà... (*La I. Sra. Fabian demana per parlar.*) Sí?

La Sra. FABIAN: Haig de pronunciar-me sobre l'acceptació, no?

El Sr. PRESIDENT: No, és una esmena transaccional que proposa ella sobre la que vostè ha presentat; és ella la propietària de l'esmena, no vostè. (*Remor de veus.*)

La Sra. FABIAN: Per un problema tècnic, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Digui.

La Sra. FABIAN: La meua esmena era una esmena d'addició i això entenc jo...

El Sr. PRESIDENT: Fa una refosa.

La Sra. FABIAN: ...que és de modificació del seu punt número 3, suposo.

El Sr. PRESIDENT: Exacte. Molt bé, doncs, el senyor Secretari procedirà a donar lectura a aquesta transaccional que substitueix el punt 3, de la Moció.

El Sr. SECRETARI SEGON: «Esmena transaccional: El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu al compliment del Decret 27/1987, de 29 de gener, i l'Ordre de 15 de juliol 1987 de Desplegament de les Normes d'Autorització Administrativa de Serveis i Establiments de Serveis Socials i de funcionament del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials fixades en l'esmentat Decret, i desenvolupar-los amb l'elaboració d'un pla d'inspeccions que prevegi el necessari augment dels mitjans personals i materials per a la seva efectiva aplicació».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Se sotmet a votació el text de la Moció modificada en el sentit d'aquesta última transaccional que s'ha llegit.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda, se suspèn la sessió.
(*És la una del migdia i dos minuts.*)

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tretze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Comerç, Consum i Turisme, i de Benestar Social.

(*L'I. Sr. Vice-president Primer substitueix momentàniament el M. H. Sr. President en la direcció del debat.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Es reprèn la sessió.

La primera pregunta és la que formula l'Il·lustre Diputat Joan Sabanza a qui tinc el gust de donar la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la possibilitat que la Serra d'Almos
sigui municipi independent*

El Sr. SABANZA: Moltes gràcies, senyor President. Senyor Conseller, contempla el Govern la possibilitat de rehabilitació de la Serra d'Almos com a municipi independent i en cas afirmatiu, per a quan?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. L'Honorable Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Josep Gomis): Senyor President, senyor Diputat, senyors diputats, la Comissió de Limitació Territorial ha instruït l'expedient, ha estat informat, ha estat molt laboriós. Primera, perquè és un tema prou important perquè s'estudiessin profundament les possibilitats de la segregació que es demanava i en la propera sessió de la Comissió de Limitació Territorial, que jo espero que sigui abans d'un mes, la Comissió farà el seu informe que aixecarà, lògicament, a la Comissió Jurídica Assessora i al Govern de la Generalitat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Honorable Conseller. L'Il·lustre Diputat té la paraula.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. És que jo no he preguntat per la segregació, sinó per la rehabilitació. I li voldria recordar una reunió que va tenir lloc el 10 de setembre entre el President de la Generalitat, el mateix Conseller i el President de la Comissió de Segregació i de l'Associació de Veïns de la Serra, el qual, doncs, els va dir que per on s'havia d'anar era per la rehabilitació atès que, com vostè mot bé deu saber, al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, del 18 d'abril del 36 es publicava el Decret que encomanava el Conseller de Governació, un antecessor seu, a presentar una llei de segregació del submunicipi de la Serra d'Almos. Al *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* número 220, del 5 de maig del 36 s'aprova la Llei de Segregació del Submunicipi de

la Serra d'Almos, i al *Diari Oficial de la Generalitat* número 140, del 18 de maig del 36, es fa la publicació de la Llei de Segregació del Submunicipi de la Serra d'Almos que acaba manant a tots els ciutadans de Catalunya que cooperin en el compliment d'aquesta Llei i a tots els tribunals i autoritats que la facin complir. I s'acaba la història —suposo que també ho deu conèixer— amb un escrit del Governador Civil de Tarragona, de data 10 de juny del 39, que comença per «Dios, Patria y Franco, saludo a Franco, arriba España», que diu: «Al recibo de la presente orden se sirva usted hacer entrega inmediata al señor Alcalde de Tivisa de toda la documentación, archivos, etcétera, que pertenecían al extinguido municipio de la Serra de Almos. Dios guarde a usted muchos años. Tarragona, 10 de juny del 39, año de la victoria. El Gobernador Civil». I va adreçada al secretari del municipi de la Serra d'Almos.

Jo voldria saber si vostè, o el Govern, pensa que la carta d'un governador franquista té més entitat i més autoritat que una Llei del Parlament i, per tant, doncs, no contempla en aquest sentit la rehabilitació històrica del municipi de la Serra d'Almos.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies. L'Honorable Conseller?

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Josep Gomis): Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, jo vaig assistir a la reunió amb el President i la Comissió, la Junta de Segregació de Serra d'Almos, i es va valorar la situació de l'expedient que tenia la Junta, la Comissió de Tramitació, es va parlar de les dificultats que hi havia de suficiència econòmica, i es va parlar, evidentment, de la rehabilitació del Decret a què vostè fa esment.

El President va deixar ben clar que era un tema molt delicat, molt important, que necessitava mesurar-se i que en el seu moment, en tot cas, quan es prenguéss una decisió sobre això, se'ls diria. Aleshores, en aquest moment s'han fet, s'ha parlat llargament; evidentment que la rehabilitació d'aquest Decret va molt més enllà del que podria ser la rehabilitació del Decret de la Serra d'Almos; altres lleis van ser tallades de la mateixa manera i difícilment avui dia, perquè la realitat social, política, el país és diferent, podrien ésser rehabilitats de la mateixa manera; per exemple, m'imagino, no ho sé, la Llei de Contracte de Conreus, doncs, també devia ser tallada de la mateixa manera.

Per tant, la rehabilitació per la via que vostè proposa i que ells demanen té certes dificultats, en té, s'està valorant, i en el moment que hi hagi una decisió ferma del Govern ho farem saber a la Comissió de Segregació de la Serra d'Almos.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Honorable Conseller.

La següent pregunta, la formularà el mateix Diputat, l'Il·lustre Diputat senyor Sabanza, en relació amb el desenvolupament dels regs de la Ribera d'Ebre. Té la paraula l'Il·lustre Diputat.

*Pregunta al Consell Executiu sobre els
terminis de compliment de la Resolució
158/III del Parlament de Catalunya, sobre
Desenvolupament dels Regs de la Ribera d'Ebre*

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President, i esperant una resposta més entenedora i clara, voldria preguntar al Conseller d'Agricultura quan preveu el Govern el compliment de la Resolució 158/III del Parlament, sobre Desenvolupament dels Regs de la Ribera d'Ebre.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Té la paraula l'Honorable Conseller d'Agricultura.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Joan Vallvé): Gràcies, senyor President. El Govern de la Generalitat, a través del Departament d'Agricultura, volia donar, hauria d'haver donat compliment a la Resolució, d'acord amb el que preveu l'article 131 del Reglament de la Cambra. La Resolució és del 10 d'octubre i sobretot pel que fa referència al punt primer, que la resposta s'hauria ja pogut donar, atès que el punt primer parlava de la constitució de l'ens de gestió derivat de la Disposició Addicional Tercera de la Llei d'Infraestructures Hidràuliques, i que demanava que es constituís dintre d'aquest mateix any, any 1990.

A l'acord del Consell Executiu, del 25 de desembre del 90, es va aprovar la constitució de l'empresa Regs de Catalunya, a l'empara de la Disposició Addicional de la Llei suara esmentada.

Per tant, dintre del termini, s'hi va donar ja compliment, i si no va ser enviat l'escrit al Parlament va ser per un error del Departament del qual, com a Conseller, em considero responsable.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sabanza.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Senyor Conseller, doncs, me'n felicito i felicito que s'hagi complert el primer punt.

Ara, respecte al segon, que és el de finalitzar el Pla de regadius que estava actualment, doncs, en marxa a la Ribera d'Ebre, i pel que respecta al tercer punt, voldria saber en quina situació es troba i si les previsions, quant a la reducció de l'aportació dels regants, estaria en la línia del que es va parlar en el seu dia en Comissió, quan es va aprovar la Proposició no de Llei, que parlava que els regants podrien veure reduïda la seva aportació fins a un 20%.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Té la paraula l'Honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Gràcies, senyor President. Jo, de tota manera, farem arribar –no cal dir-ho– a aquesta Cambra i a la Comissió de Política Territorial el text del compliment de la Resolució, però vull avançar-li que, pel que fa al Pla de regadius de la Ribera d'Ebre, com vostè sap, s'han realitzat ja totes les obres corresponents als regadius de Torre de l'Espanyol, i la primera i segona fase que corresponen al de Benissanet. En aquests moments, estan en execució les obres que corresponen al regadiu del municipi d'Ascó.

S'han redactat també projectes, i prèviament es van fer els avantprojectes, pel que toca a Móra la Nova, Ginestar i Vinebre, i s'han redactat també els avantprojectes i els estudis de viabilitat de Móra d'Ebre, Flix i Miravet. Val a dir que tant aquests projectes com avantprojectes en aquests moments estan pendents de la conformitat dels beneficiaris i..., per tal d'encarregar l'execució del projecte, en el cas dels avantprojectes, o bé ja per convocar la subhasta de les obres.

Pel que fa al desenvolupament del protocol signat... del Departament amb la Diputació de Tarragona l'any 85, podem dir que s'ha anat desenvolupant a mesura que els beneficiaris han anat donant la seva conformitat. És evident que l'execució d'aquestes obres s'ha de fer fonamentalment a través del que

disposa la Llei d'Infraestructures Hidràuliques i, per tant, que hi hagi, doncs, la participació dels agricultors en el percentatge que aquesta obra estableix, en el cas de ser regs nous o en el cas de ser millores de regs.

Altres disposicions, evidentment, que el Departament, com preveu la mateixa Llei, està disposat a estudiar totes les condicions possibles per a la màxima eficàcia de l'aplicació d'aquests regs.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Honorable Conseller.

La següent pregunta, la formulen els Il·lustres Diputats senyors Madueño i Soto, en relació amb les obres de drenatge de la carretera Nacional II al seu pas per Badalona. El senyor Soto té la paraula per formular la pregunta.

*Pregunta al Consell Executiu sobre les obres
de drenatge de la carretera Nacional II
al seu pas per Badalona*

El Sr. SOTO: Senyor Conseller, jo li pregunto en concret per un tram de la carretera Nacional II al seu pas per la ciutat de Badalona. Li podria haver preguntat per altres trams i, en el seu conjunt, per tota la carretera.

Si li he preguntat per aquest tram és quasi per motius sentimentals. M'explicaré: quan jo era petit i anava a l'escola –i això va passar quan jo tenia entre quatre i catorze anys–, havíem de passar, precisament per anar a escola, per aquell tram de la carretera; aleshores, els dies que plovia –i no feia falta que plogués una gran quantitat– es muntava una immensa bassa que es menjava absolutament les voreres de cada costat i que fins i tot arribava a inundar carril i mig per cada costat de la carretera. Aleshores, evidentment, quan arribaves allà, la mare et feia parar, t'agafava de les mans, mirava a cada costat, esperava que no vingués cap cotxe de lluny i aleshores iniciava una frenètica carrera per superar aquesta bassa que podia arribar a tenir seixanta o setanta metres de longitud.

Aquella situació –aquesta és la meva experiència personal– potser, no ho sé, era possible que passés farà ara vint-i-cinc anys. Jo el que em pregunto és com encara aquesta imatge és habitual i encara està a la retina de molts i molts ciutadans de Badalona.

Quan pensa, vostè, resoldre-ho?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Té la paraula l'Honorable Conseller senyor Molins.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Joaquim Molins): Sí, suposo que fa referència a diferents drenatges de la Nacional II; suposo que pregunta per aquest tram, no només per la seva experiència personal, perquè la resta de la Nacional II no és competència de la Generalitat, com sap l'Il·lustre senyor Diputat, sinó del Ministeri d'Obres Públiques.

Entre els carrers Bori i Ponent, ja està adjudicada des del dia 10 de gener, i no només està iniciada, sinó finalitzada l'obra –ja està feta, va començar el 4 de març i va acabar el dia 19 d'abril. El collector de recollida de drenatge a l'A-19, entre el carrer Ponent, entre el lateral de l'A-19 i la Nacional II, també va ser adjudicada; l'obra es va iniciar l'11 de març i també s'ha acabat. I el tercer tram, que és el collector de drenatge situat entre

el carrer Don Pelai, amb l'entrada lateral nord de l'A-19 i la Nacional II, entre els carrers Tortosa i Bori, està previst, d'acord amb..., està ja adjudicada, per 29 milions i mig; està previst iniciar les obres el dia 22 d'abril i finalitzar-les el dia 21 de juny.

Tot això ha tingut..., per tant, dels tres trams de collectors —que m'imagino que són els tres que preocupen l'Il·lustre senyor Diputat—, dos ja s'han finalitzat i el tercer és a punt d'iniciar-se.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Honorable Conseller. El senyor Soto té la paraula per contestar.

El Sr. SOTO: No. Jo em donaré per satisfet, amb uns quants anys de retard, per la resposta que vostè m'ha donat.

En qualsevol cas, jo el que li volia dir és que hi ha altres trams de la carretera Nacional II —efectivament jo li preguntaré per allò que és competència de vostè, no li preguntaré per competències d'un altre—, que és des de Barcelona fins quasi a la ciutat de Montgat, sobre els quals continuarem preguntant en altres sessions.

Res més i gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: L'Honorable Conseller vol...

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Sí, no, també per reblar una mica el clau. Doncs si hi ha 1.600 milions d'una obra que s'està fent també als laterals de l'A-19 —com vostè sap—, que és la Nacional II en aquell mateix tram de Badalona, i que l'altre dia que el Molt Honorable Vice-president va visitar les obres, doncs, va ser molt favorablement recollida pel responsable municipal de la ciutat, el senyor Alcalde de Badalona.

És a dir, crec que la Generalitat està complint a plena satisfacció els seus compromisos en aquesta carretera.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Aquesta Presidència ha saltat la pregunta número 3, que corresponia formular a l'Il·lustre Diputat senyor Carod, en relació amb els Mossos d'Esquadra, que demana disculpes a l'Il·lustre Diputat i li dona la paraula perquè pugui formular-la.

Pregunta al Consell Executiu sobre una possible vigilància dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat de les activitats dels Mossos d'Esquadra

El Sr. CAROD-ROVIRA: L'Il·lustre Diputat, amb permís de la Presidència, li agraeix les disculpes i entén que no deu ser pas aquesta una de les conseqüències directes de l'última reunió de la Junta de Seguretat, perquè indicaria un mal camí en el funcionament.

La nostra pregunta d'avui té ja un cert valor històric afegit, perquè per motius diversos l'hem hagut d'ajornar, i fa referència a la possible vigilància exercida —segons van denunciar determinats mitjans de comunicació— per part dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat sobre els Mossos d'Esquadra.

Com que, d'ençà que vam formular la pregunta fins a aquests moments, hi ha hagut aquesta reunió de la Junta de Seguretat, i entremig una interpellació nostra sobre el tema de policia, i avui l'aprovació d'una Moció determinada, la nostra

pregunta al senyor Conseller de Governació seria en el sentit de si el contingut de la formulació que fem, que mantenim des de setmanes, ha estat alterat per la darrera reunió de la Junta de Seguretat o no; o, en tot cas, quin ha estat el paper que aquesta Junta ha jugat sobre el tema en concret.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. L'Honorable Conseller senyor Gomis pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyor diputat, sí, vaig contestar fa quinze dies aproximadament una pregunta semblant, i vaig dir que sí, que s'havien produït unes interferències, que no era bo que es produïssin i que era fàcil corregir-les. Aquestes actuacions —com les que vostè denuncia en la pregunta— es produeixen com a conseqüència d'una manca de coordinació.

La Junta de Seguretat, ja fa mesos, però sobretot des dels acords de desplegament, havia fixat —i allà figuren ben explícits— uns nivells de coordinació que no s'han posat en pràctica, i que nosaltres reclamem. Jo haig de recordar que des de fa dos anys dic públicament que la coordinació exigeix, en principi, una comissaria conjunta d'informació, necessària perquè el model, evidentment, és un model de cooperació, i que quan això no existeix es produeixen aquestes interferències.

La Junta de Seguretat que vam celebrar fa uns quants dies no sols no ha solucionat aquest problema, sinó que no vam poder ni avançar en el que era l'ordre prioritari, el punt prioritari de l'ordre del dia, que eren els acords de substitució de la plantilla actual.

Per tant, si la pregunta concreta és si des del dia de la pregunta que se'm va formular fins avui la Junta de Seguretat ha solucionat el problema, li haig de dir que no sols no l'ha solucionat, sinó que els punts anteriors que s'havien de solucionar no es varen solucionar.

I, per tant, i tornant al text de la pregunta, sí, li haig de reconèixer que es varen produir interferències i que aquestes es continuaran produint sempre, sempre que no existeixin els nivells de coordinació necessaris que estan establerts en els documents de desplegament i delimitació dels Cossos i Forces de Seguretat i la Policia Autònoma, i que inexplicablement no es compleixen.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc).

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Per fer rèplica, té la paraula el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor President. En tot cas, per conèixer, per boca del President, si podria concretar-nos una mica més quins poden ser aquests nivells de coordinació, duts, expressats en el seu desig a la Junta de Seguretat; per quins motius aquests nivells de coordinació no es produeixen, i, en tot cas, si més no, que se'ns permeti expressar la nostra temença sobre aquest projecte d'una comissaria conjunta, projecte, al nostre entendre, d'alguna manera erroni en l'actual conjuntura de la Junta de Seguretat, ja que molt ens temem, tal com van les coses, que, si la comissaria conjunta s'acabés produint, no seria gens fàcil d'endevinar, unes setmanes a l'avançada, en aquesta comissaria conjunta, qui faria de policia i qui faria de porter.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. L'Honorable Conseller vol contestar la rèplica?

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Sí, senyor President. He parlat de comissaria, però comissaria d'informació, de transvasament d'informació, no d'una comissaria normal.

I els nivells que estan establerts o que es van preveure de coordinació són els següents: a Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona un agent, un comandament del cos de policia de la Guàrdia Civil, dels Cossos i Forces de Seguretat, i un agent, un sergent o un comandament dels Mossos d'Esquadra havien d'establir aquesta comunicació permanent per conèixer no sols el que fan els Mossos d'Esquadra, sinó perquè hi hagi una relació permanent de coneixement i d'informació de quina és l'actuació de seguretat en els territoris corresponents. Això és el que falta, això és el que s'ha establir.

Per tant, l'observació de si s'establís la comissaria conjunta ja sabem amb quin paper: jo li diria, senyor Diputat, que no tingui por, perquè evidentment no és una comissaria perquè hi hagi porters. És una oficina d'informació policíaca, on es produeixi i tingui accés, la Policia Autonòmica, a tota la informació que tenen en aquests moments els Cossos i Forces de Seguretat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller.

La següent pregunta és sobre la diferència entre l'horari d'arribada del transport escolar i el començament de les activitats en el CP Catalunya, de Sant Cugat del Vallès. El senyor Magí Cadevall, del Grup Socialista, té la paraula per formular-la.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor President. Si m'ho permet, acumularé les preguntes cinquena i sisena.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Preguntes al Consell Executiu sobre la diferència entre l'horari d'arribada del transport escolar i el del començament de les activitats en el CP Catalunya, de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), i sobre les mesures a prendre per protegir alhora la seguretat dels alumnes i la defensa dels mestres

El Sr. CADEVALL: Les preguntes són sobre el desgraciat accident i la condemna del Director del col·legi públic Catalunya, de Sant Cugat del Vallès, fet que ahir va provocar una vaga massiva.

La primera pregunta és sobre la causa de discordança entre l'horari del transport escolar i el començament de les activitats del centre. Voldria llegir, de la sentència, els fets provats, primer, on diu que «el nen anava al col·legi públic Catalunya, de Mira-sol» i, textualment, segueix: «ho feia amb l'autocar contractat pel Servei Territorial del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya». Llavors, respecte a l'horari, el Departament d'Ensenyament té autoritat per fixar l'horari i aquesta autoritat l'ha exercida; per no anar més lluny, a l'última Ordre de començament de curs del 90-91 diu que «l'horari ha de ser, exactament, de nou a dotze». Per tant, és competència del Departament d'Ensenyament i també vigilar-ho.

En part, doncs, tots els punts són competència del Departament, per això pregunto quina és la causa de la discordança, sobretot sense que hi hagués una vigilància adequada.

La segona pregunta és: què pensa fer el senyor Conseller per protegir la seguretat dels alumnes i la defensa dels mestres?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. Pel Consell Executiu, té la paraula l'Honorable Conseller senyor Laporte.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Josep Laporte): Moltes gràcies, senyor President. Senyor Cadevall, vostè sap tan bé com jo que lamento profundament aquest desgraciat accident i que vaig quedar també molt preocupat i estranyat —i aquesta preocupació i estranyesa no sols se circumscriu a mi i als meus companys del Departament, sinó a tot l'estament docent de Catalunya i de fora de Catalunya— per la sentència que va condemnar ni que fos simbòlicament per la imputació d'una falta, el director de l'escola a què vostè es refereix.

Hi havia hagut diversos antecedents en aquest sentit i, com sens dubte sap el senyor Cadevall, mai, en cap cas, s'havia acusat, més ben dit no acusat que en aquest cas no es tracta de l'acusació perquè el mateix Fiscal el que va recomanar va ser l'absolució de tots els presumptes inculpatos, sinó arribar a una sentència d'aquest tipus.

Bé, el fet és que l'accident es va produir, malauradament, que la sentència s'ha produït, malauradament, que nosaltres, com a part implicada, hem recorregut contra aquesta sentència i jo, que tinc confiança en la justícia, comprendrà el senyor Cadevall que jo no puc fer més comentaris sobre aquest tema i que espero, naturalment, la resolució de la instància superior.

Ara, el senyor Cadevall em pregunta una altra cosa en la seva primera pregunta, que és: «i com s'explica que hi hagués una discrepància entre l'arribada dels serveis de transport i l'inici de les activitats?» Bé, senyor Cadevall, aquest és un fet que, pels motius que sigui —i són ben comprensibles—, es dona en aquest col·legi i es dona en altres col·legis. És absolutament impossible que un transport escolar massiu, que procedeix de diversos llocs i que fa diversos itineraris i que, a més, moltes vegades, a causa del nombre d'alumnes ha de fer parades no solament per recollir els alumnes, sinó per deixar-los en diversos col·legis, és absolutament impossible —ho repeteixo— que arribin just, exactament a l'hora de començar l'activitat escolar a cadascun dels centres, en aquest cas dels col·legis públics a què fem referència.

En aquest cas, naturalment, hi havia un lapse determinat de l'ordre de deu, quinze minuts entre el moment que arribava l'autocar i el moment que començaven les activitats escolars que, de fet, eren a tres quarts de nou del matí i no a les nou del matí com s'ha dit. Jo no crec que en cap dels casos aquí hi hagués una imputació..., vaja, de negligència per part de ningú, ho repeteixo, ni per part dels professors del col·legi públic ni per part de les altres persones que intervenien en aquest tema.

El senyor Cadevall sap molt bé —com ell ha dit— que ahir hi va haver una vaga molt important, seguida per més d'un 90% de professors de primària i de secundària del sector públic de Catalunya i que, realment, es van produir manifestacions molt nombroses. Sap, també, totes les mesures que en aquest sentit ha pres el Departament que dirigeixo, i ahir en una reunió que hi va haver es van presentar sengles papers, un per part de l'Administració i un altre per part dels sindicats, amb l'objecte, primer, d'analitzar els aspectes que concorren no solament en aquest cas sinó en el conjunt de les activitats escolars i extraes-

colars relacionats, pel que fa, per un costat, amb la seguretat dels alumnes i, per l'altre, amb la defensa dels mestres, i proposant també mesures reglamentàries, així com de qualsevol altra naturalesa que puguin disminuir, per un costat, el risc de l'activitat dels alumnes implicats en qualsevol activitat escolar o extraescolar i clarificar les eventuais responsabilitats dels diferents òrgans que d'aquest fet es puguin derivar.

Es va acordar constituir dues subcomissions per estudiar tot aquest tema, hi haurà una nova reunió el dia 17 d'abril i s'espera que en el transcurs d'aquestes reunions s'arribi a definir les funcions directives d'una manera més clara, definir l'horari escolar de menjadors i de transports, emmarcar molt bé el que es pot entendre per activitats extraescolars i posar-se d'acord sobre l'eventual procediment administratiu, els circuits i la protecció de l'alumne, així com dels aspectes jurídics de responsabilitat. El senyor Cadevall sap molt bé, altrament, que no tots aquests temes —alguns d'ells molt importants— depenen únicament ni de la nostra voluntat ni de la legislació que nosaltres podem modificar. De tota manera, jo penso que anant per aquest camí podem arribar a una major seguretat, tant per als escolars com pel que fa a la responsabilitat dels mestres.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pot repreguntar el senyor Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Gràcies. Jo penso que hi ha dues informacions positives en les paraules del senyor Conseller, que és el recurs i l'explicació de la reunió d'ahir en les línies generals que ha dit. Malgrat tot, permeti'm dir, respectuosament, que penso que en aquest tema hi ha hagut una mala gestió o mal govern —jo diria— de la Generalitat de Catalunya. Per què? Perquè el transport a Sant Cugat és deficient, una sola companyia fa el transport a totes les escoles, i s'han rebut queixes durant deu anys; s'han rebut queixes per part de l'Ajuntament —almenys de l'equip anterior em consta—, s'han rebut queixes del consell escolar, s'han rebut queixes del director i en deu anys no s'ha donat una solució al problema fins que no hi ha hagut un desgraciat accident.

Tinc entès que, per primera vegada, en el projecte de resolució de començament de curs de l'any que ve es menciona el tema del consell escolar. Per tant, hi ha una responsabilitat política clara del Departament d'Ensenyament, encara que sigui compartida.

El segon fet que volia destacar és que ha indignat els mestres que el director ha quedat sol, encara que això no fos intenció de ningú. El Fiscal va demanar la sentència absolutòria, l'acusació privada va retirar l'acusació contra les altres parts, entre elles el Departament d'Ensenyament i el Delegat dels Serveis Territorials, i només va mantenir l'acusació al director. Se li va encomanar un defensor de prestigi, al director, però el que és cert és que va actuar un passant en el judici i que el judici va tenir un desenvolupament una mica discutible. Per tant, objectivament, el director queda sol.

La tercera cosa que voldria assenyalar és un perill respecte a la qualitat i les activitats de l'escola pública, que això, potser gràcies a la reunió que deia el senyor Conseller, pot quedar encarrilat. Per què? Perquè el fonament de dret de la sentència estableix el nexa causal que hi ha per poder condemnar aquest director i dir: «cal relacionar això amb la posició de garant respecte al dret jurídic lesionat que evidentment té el director de

l'escola, ja que existeix un efectiu lliurament dels nens, que són conduïts fins al recinte..., una ordre concreta que s'obri la porta del pati per permetre que entrin» —i després segueix—, «amb la manca de vigilància».

Bé, per tant, es dedueix dels fonaments jurídics d'aquesta sentència que si el director no obrís la porta seria un mal director, crearia més perill als nens deixant-los al carrer però, probablement, no hi haguera hagut una sentència condemnatòria. Per tant, és molt important que tots els docents comprenguin que la solució no està en la disminució d'activitats, sinó —com deia de fet el senyor Conseller— que la solució és que cal regular les activitats especials, els menjadors, les activitats extraescolars, l'esport, el paper dels monitors, etcètera. En aquest sentit jo voldria fer una crida a la responsabilitat —que ho estan fent ja— de tots els docents.

Però també volia tocar —i acabo— un últim punt: és que penso que la pòlissa d'assegurances civil és insuficient perquè també això ho dedueixo de la mateixa sentència, on no es condemna —permetin-m'ho dir textualment—: «són responsables civils l'autor de la falta, subsidiàriament la Generalitat de Catalunya, i» —això és important—, «directament fins al límit de la cobertura de la pòlissa, la companyia Winthertur». Per tant, jo dedueixo que la pòlissa no cobria la responsabilitat de 108 milions establerta en aquest cas. M'agradaria saber quin és el límit de la cobertura; nosaltres havíem demanat que es lliurés a les escoles una còpia de totes les pòlisses, en realitat per poder jutjar si és suficient; una resposta del senyor Conseller deia que no es podia lliurar a les escoles perquè era molt complicada i difícil d'entendre, però jo penso que si no es fa una cobertura de responsabilitat civil adequada s'incita les parts a recórrer als litigis penals. Altres companyies..., tots sabem que hi ha hagut problemes —no diré quines companyies—, i com que han donat indemnitzacions, s'ha resolt la qüestió per la via civil i, en tot cas, si hi hagués acció penal seria per part del Fiscal, que, en aquest cas, precisament, demanava l'absolució de totes les parts.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Cadevall. Al senyor Conseller li queda un minut per contestar la rèplica.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Gràcies, senyor President. Molt ràpid. Jo comprenc l'aprofitament, en certa manera, polític d'aquesta desgraciada qüestió per atacar el Departament, senyor Cadevall, encara que, evidentment, no comparteixo alguns dels seus punts de vista; altres, molt.

Miri, ni l'alcalde anterior, que era del seu Grup parlamentari i molt amic meu, certament, ni l'alcalde actual, que és del meu Grup parlamentari, a mi no m'han parlat mai d'aquest tema, mai; me n'ha parlat l'actual quan ja havia passat el desgraciatíssim accident. No es tracta aquí de buscar el responsable, es tracta de prendre exemple d'això i evitar que torni a passar. Jo el que li agraeixo, evidentment, al senyor Cadevall, és que ell també faci una crida a la responsabilitat de tothom. Jo m'adhereixo a aquesta crida i espero que ho resoldrem.

Nosaltres, de tota manera, en el moment del judici, senyor Cadevall, vam tenir cura d'encarregar a dos advocats molt prestigiosos tots dos i diferents la defensa del director i la defensa del Delegat Territorial, perquè no hi hagués una col·lisió d'interessos. I, a més, el que vostè diu de la pòlissa..., certament la pòlissa no cobria els 108 milions de pessetes; cobreix, si no m'equivoco, 20 o 25 milions de pessetes, però per això, evi-

dentment, ningú no s'ha de preocupar perquè allà on no arriba la pòlissa hi arribarà el Departament d'Ensenyament. Altra-ment, estem en negociacions en aquest moment —la pòlissa ja era feta fa uns quants anys—, estem en negociacions aquest mateix moment amb la companyia d'assegurances i una altra per tal d'incrementar, d'una manera substancial, la cobertura d'aquesta responsabilitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. La següent pregunta és sobre el recurs interposat per l'Ajuntament de Palau-saverdera contra un acord de la Comissió d'Urbanisme, que formula l'Il·lustre Diputat senyor Àngel Colom i en el seu nom veig que serà el senyor Carod-Rovira.

*Pregunta al Consell Executiu sobre el
recurs interposat per l'Ajuntament de
Palau-saverdera contra un acord de la
Comissió d'Urbanisme de Girona*

El Sr. CAROD-ROVIRA: En el seu nom, senyor President, serà el senyor Carod-Rovira qui retirarà la pregunta formulada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada, en nom del senyor Àngel Colom.

La següent: sobre els criteris de selecció dels manuals de policia de menors de l'Escola de Policia de Catalunya, que formularà el Diputat l'Il·lustre senyor Josep-Lluís Carod-Rovira. Té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris
de selecció dels manuals de policia de menors
de l'Escola de Policia de Catalunya*

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Vam llegir en alguns mitjans de comunicació, en algun mitjà de comunicació en particular, unes notícies, al nostre entendre, alarmants sobre el que podrien ser els criteris de selecció dels manuals relatius a l'especialitat de policia de menors emparats per l'Escola de Policia de Catalunya.

Nosaltres demanàrem a l'Honorable senyor Conseller que ens volgués informar sobre quins són els criteris de selecció d'aquests manuals a la llum del que informava un determinat diari en llengua catalana de la capital del país.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. El Conseller de Governació té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, l'Escola de Policia de Catalunya no facilita manuals de policia de menors, sinó que el tractament de menors es produeix a les diferents disciplines del curs bàsic de formació en els temes de seguretat, en els temes de dret penal, etcètera.

El fet que a l'Escola es produeixin les classes per a mossos d'esquadra, per a policies locals, per a la guàrdia urbana de Barcelona, el fet que les classes les imparteixi professorat provinent dels diferents cossos policíacs, a vegades pot produir que en algunes de les classes o en alguns dels temes s'introdueixin o s'aportin criteris no del tot coincidents. Quan això passa els textos són els legals, els que existeixen.

D'altra banda, parlem d'un tema, el de menors, on en realitat hi ha concurrència en aquests moments encara d'actuacions policíques i d'abast diferent. No és igual el comportament policíac en un tema de menors a la ciutat de Barcelona que el que es pot produir en una comarca on no hi ha més que guàrdia civil o en una altra que hi hagi simplement guàrdia urbana. Per tant, si aquestes contradiccions poguessin existir, no s'alarmin, no té aquest abast perquè, d'altra banda, el que es va publicar —faig referència al que vostè ha dit, que és el que es va publicar— és una simple referència a una ratlla treta o dins d'un context on quedava molt clar quin era el paper de la policia en el tema de menors.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Pot repreguntar el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Repregunto, senyor President. Malgrat la resposta de l'Honorable Conseller, m'alarmo entre altre coses perquè en una ratlla se'n poden dir moltes, de coses, i en una ratlla pot quedar concretat i sintetitzat tot el que pot ser una visió del model policíac que es defensa des del Govern de la Generalitat i en les directrius que són presents a l'Escola de Policia de Catalunya. El que es deia en aquestes ratlles, si no informava malament el periòdic, és que en cas de conflictes amb determinats menors que haguessin de ser conduïts davant de la policia, que la policia a la qual s'havien de conduir aquests menors no era la policia de Catalunya, sinó que era la policia dita nacional. Si es té en compte que, precisament, la policia catalana, la policia autonòmica, els Mossos d'Esquadra, disposen d'una brigada de menors que ha fet actuacions públiques que han merescut l'elogi, per una banda, i per l'altra, doncs, el reconeixement i el prestigi de la seva actuació, no sabem entendre de cap de les maneres que des de l'Escola de Policia de Catalunya es propiciï justament el contrari del que figura que s'admet o que es defensa a altres nivells. Això per una banda.

I després, per l'altra, si la informació del diari en qüestió era certa, doncs, també fóra bo que la normalització lingüística pel que fa referència, no ja als manuals perquè el Conseller ens acaba de dir que no n'hi ha, sinó als textos bàsics que es faciliten als alumnes, hi arribés amb una certa amplitud i generositat de mires que sembla que no és la que hi ha ara. Dit d'altra forma, seria una mica frustrant que públicament estiguéssim defensant un model i a la pràctica el que recomanéssim als mossos fos un altre model sensiblement diferent. Ens alegrem, com diu el Conseller, que en els casos en què hi ha discrepàncies les discrepàncies es corregeixin i aquesta en fóra una que, al nostre entendre, hauria de ser corregida pràcticament i lingüísticament de manera immediata. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyor Diputat, m'he expressat malament: he dit que no hi havia manuals específics de menors. No és que no hi hagi manuals; hi ha manuals de les diferents disciplines del curs bàsic que estan a l'abast de tothom i que tenen tots els alumnes. Ara, uns manuals específics del tema de menors no existeixen perquè la disciplina de menors es troba dins de les diferents assignatures del curs bàsic de formació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La pregunta següent, la formula la Diputada Il·lustre Senyora Rosa

Fabian, del Grup d'Iniciativa, sobre els assumptes que podrà resoldre el Servei d'Atenció a l'Administrat.

Té la paraula la senyora Fabian.

Preguntes al Consell Executiu sobre els assumptes que podrà resoldre el Servei d'Atenció a l'Administrat, sobre el cost de posar en marxa el Servei d'Atenció a l'Administrat i sobre la informació de què disposarà el Servei d'Atenció a l'Administrat

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Amb el seu permís acumularia les preguntes números 9, 10 i 11.

El Sr. PRESIDENT: Les pot acumular.

La Sra. FABIAN: El Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya ha creat, dependent directament del Gabinet de Presidència, el Servei d'Atenció a l'Administrat. Segons hem llegit als mitjans de comunicació, l'objectiu d'aquest Servei és atendre aquelles persones que tenen pendent de resolució expedients o assumptes en qualsevol dependència de l'Administració de la Generalitat i que desitgin adreçar-se a la Presidència per informar-la del seu cas. Aquest Servei no podrà garantir la resolució de totes les gestions que li plantegin, però informará sempre i procurarà tant com es pugui ser útil als ciutadans.

En funció d'aquestes informacions voldríem formular les següents preguntes: si no es pot garantir la resolució de totes les gestions que se li plantegin, quines sí que es poden garantir que es resoldran? Quin és el cost econòmic de posar en marxa aquests serveis? I, aquest Servei tindrà informació de tots i cada un dels expedients o assumptes que estiguin tramitant-se en totes les dependències de la Generalitat, tant centrals com territorials?

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Pel Consell Executiu, té la paraula l'Honorable Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyora Diputada, aquest Servei s'interessarà per totes les peticions que arribin al President i mirarà d'ajudar a dinamitzar, si això és possible, els afers que estiguin pendents de resoldre. És un gest d'apropament, a mi em sembla que important, i de bona voluntat per part de l'Administració que no suposa, evidentment, en tots els casos, una resolució favorable per a l'administrat.

Respecte al cost econòmic d'aquest Servei, cal dir que el Gabinet de Presidència, que dirigeix la senyora Alcoriza, ha incorporat dins les seves funcions aquest nou servei d'atenció a l'administrat per decisió del mateix President, que ha volgut afegir una nova línia de comunicació, en aquest cas ben directa, entre l'Administració i l'administrat. El cost econòmic, per tant, és nul, ja que s'aprofita la infraestructura actual d'aquest Gabinet.

Aquest Gabinet, aquest Servei, disposarà de la informació, no de tots i cada un dels expedients o assumptes que s'estiguin tramitant en totes les dependències de la Generalitat, sinó d'aquells dels ciutadans que s'adrecin al President demanant un aclariment o informació sobre per què no s'han resolt o s'han resolt desfavorablement, únicament i exclusivament d'aquest abast, amb aquest sentit i amb aquest contingut.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. La senyora Fabian pot repreguntar.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Una notícia de premsa llegida el 24 de març i la contesta del molt Honorable Conseller fa que aquesta Diputada estigui més confusa que abans de preguntar.

La premsa diu que en aquests moments ja s'havien interposat davant d'aquesta oficina 150 casos; que aquesta oficina sí que s'havia fet, s'havia muntat per decisió personal del President de la Generalitat; que es comprometia a actuar com a mitjancera entre l'administrat i l'Administració; que es comprometia a donar solucions més imaginatives i donar un enfocament més humà a la resposta de l'Administració —paraules textuais— «excessivament freda i burocràtica»; que es comprometia a agilitar la feina de les conselleries.

L'organització de l'Administració està reglada pel dret administratiu. Nosaltres pensem que la resolució dels expedients i dels assumptes s'han de resoldre per aquells òrgans legítims per a això. No puc creure, senyor Conseller, que el cost d'aquest Servei sigui nul perquè si més no el programa d'ordinador necessari per a això algun cost ha de tenir.

L'altra pregunta, l'altre dubte, que nosaltres tenim, és que si no resol res... Si resol està interferint-se amb els òrgans reglats pel dret administratiu; si fa de mitjancer, és potser un nou tribunal d'arbitratge o un arbitratge *sui generis*? Si només és una oficina en què els ciutadans aniran a demanar, a presentar les seves queixes, hi haurà una substitució de la funció del Síndic de Greuges? Sabem, el nostre Grup parlamentari, sabem que des de la Sindicatura de Greuges hi ha dubtes, estan angoixats per si algú vol substituir la seva funció; evidentment, substituint-la de pitjor manera, perquè això és una oficina que dependrà directament de l'Executiu i no tindrà, evidentment, la neutralitat que té la Sindicatura de Greuges. I, per altra banda, en definitiva, si la mateixa responsable d'aquesta oficina entén que l'acció de l'Administració és excessivament freda i burocràtica són els diferents departaments de la Generalitat els que han d'acabar amb aquesta fredor i amb aquest burocratisme; no crec que crear una nova oficina... Una de dues, o serveix per substituir funcions d'òrgans de l'Administració o d'institucions de Catalunya o serveix, una vegada més, per fer propaganda amb diner públic de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. L'Honorable Conseller pot contestar a la rèplica.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyora Diputada, miri, escolti, és que no estic gens d'acord amb vostè. Jo li he explicat l'abast, el contingut, el per què i el com. Aleshores vostè em diu que el diari diu... Miri, faci cas del que li dic.

Cost: no sé si el cost és el de l'ordinador; jo em permeto dir —i no ho sé; puc dir un disbarat i en tot cas, després ja li demanaré disculpes—; jo li podria dir: miri, al mateix ordinador que té la senyora Alcoriza, que en deu tenir un, com que encara té capacitat, hi introduiran les dades de les trucades telefòniques de la gent.

Per altra part, convindrà amb mi en una cosa: per tant, no hi ha cost, no hi ha diner públic; el que hi ha és facilitar, que em sembla que és una cosa important, que un ciutadà del nostre

país es pugui adreçar directament al President per dir-li: «Escolti, em sembla que aquest Departament, o allà, aquest expedient no me'l tracten». El dret administratiu té els seus canals, però que hi hagi una fluïdesa de comunicació entre el President d'un país i els ciutadans, em sembla que no és un tema ni electoralista; és un tema, per altra part, practicat en altres països i és un tema que pot funcionar perfectament, i em sembla que al mateix temps al President li dóna una visió del funcionament de la seva Administració que és molt important. No es tracta de resoldre els problemes, no es tracta d'imposar el criteri a un departament, i es tracta d'aprofitar una estructura actual.

Per tant, ni més cost, ni més funcionament, ni encariment, ni duplicar les actuacions dels departaments, ni res de tot això. Simplement una actuació del President de la Generalitat que em sembla que tots hauríem d'aplaudir.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pregunta sobre els recursos econòmics que ADIGSA destinarà als habitatges del polígon Espronceda, de Sabadell, durant l'any 1991, que formularà el Diputat l'Il·lustre senyor Joan Saura.

Té la paraula.

Preguntes al Consell Executiu sobre els recursos econòmics que ADIGSA destinarà als habitatges del polígon Espronceda, de Sabadell, durant l'any 1991, i sobre el finiment de l'elaboració del projecte de rehabilitació del polígon Espronceda, de Sabadell

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Si m'ho permet, acumularia les preguntes 12 i 13...

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. SAURA: Com el senyor Conseller sap, el polígon Espronceda és un polígon situat a Sabadell, un conjunt de 1.500 habitatges construït l'any 63 per proporcionar habitatges als afectats de les inundacions del Vallès Occidental de l'any 62 i que un cop construït, molt poc després, començaren a manifestar-se les deficiències de construcció d'aquests habitatges.

Des d'aleshores hi han hagut un seguit de mobilitzacions dels veïns reivindicant la reparació dels habitatges, la urbanització del barri, la normalització dels seus contractes, i l'any 1985 aquests habitatges foren traspassats a ADIGSA. Han passat cinc anys i encara els problemes de fons d'aquest polígon estan pendents per resoldre.

Les preguntes serien dues. En primer lloc, en el pressupost d'enguany, de 1991, quins són els recursos econòmics que ADIGSA pensa destinar a la rehabilitació d'aquest barri? I la segona pregunta faria referència al fet que, tot i que l'any passat i aquest any s'hi destinin partides específiques, no deixen de ser pedaçs. Hi insisteixo, la segona pregunta seria: en quina fase està el projecte global de rehabilitació? En quin termini estarà finalitzat i quin és el cost aproximat d'aquest projecte?

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Pel Consell Executiu té la paraula per contestar l'Honorable Conseller senyor Comas.

EL Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL (Antoni Comas): Senyor President, senyor Diputat, com vostè ha dit bé, el grup Espronceda de Sabadell exactament són 1.439 habitatges; que la data de qualificació definitiva va ser el 30 de maig

del 74. I la problemàtica sorgida, com vostè ha dit bé, arran dels defectes de construcció d'aquests habitatges, s'ha mantingut fins avui dia amb bloqueig absolut tant pel que fa a la contractació dels habitatges com pel que es refereix al pagament de les quotes d'amortització d'aquests.

Durant l'any 1990 ADIGSA ha formulat una proposta de resolució de la problemàtica que es basa en els següents punts.

Primer: enderrocar tres torres de disset plantes cada una que conformen 195 habitatges, amb real·lotjament de les famílies afectades en habitatges de promoció pública de nova construcció. Les tres torres tenen un defecte estructural que fa que no resisteixin esforços horitzontals i, per tant, se'n fa necessari l'enderrocament.

Segon: programa de rehabilitació dels 1.284 habitatges restants amb operacions de reparacions de cobertes, d'aïllaments de façanes, de substitució d'instal·lacions i de reparacions interiors dels habitatges.

Tercer: regularització de la situació jurídica de tots els habitatges amb la signatura de contractes i de pactes.

I quart: amortitzar tot el preu de l'habitatge en els 24 anys que resten en aquests moments de termini per a la seva total amortització, mantenint el preu vigent de la data d'adjudicació.

Aquesta proposta, que ADIGSA ja està desenvolupant, ha estat acceptada parcialment en aquests moments per associacions de veïns i s'està pensant en l'intent —i creiem que en la possibilitat— d'assolir un acord global.

Els recursos econòmics previstos per a l'any 1991 per al programa de rehabilitació, sense contemplar la inversió necessària per a la construcció de nous habitatges, sinó el que és rehabilitació, és de 300 milions de pessetes; per a aquest any 1991.

Ara, els projectes de rehabilitació dels habitatges —contestant ja la segona pregunta— del polígon Espronceda han estat redactats pels arquitectes Margarit i Buxadé, i les valoracions i pressupostos de les diferents actuacions que s'han desenvolupat són els següents: aïllament de façanes, 825 milions; repàs de cobertes, 185 milions; reparacions d'interiors, 700 milions, i urbanització i boques de reg, 25 milions.

En aquest moment es troben adjudicades, dels 300 milions que hem dit aquest any 1991, obres per un import de 107 milions de pessetes que ja s'estan executant. Es troben en tràmit d'adjudicació obres per import de 117 milions de pessetes i al llarg de la resta de l'any s'adjudicaran més obres pel valor dels 80 milions de pessetes restants. I les previsions de cara a l'acabament de tot aquest treball de rehabilitació, que també ho ha preguntat, en funció de les disponibilitats pressupostàries, situen la finalització del programa de rehabilitació per a finals de l'any 1994.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Pot repreguntar el senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. En relació amb el tema de la remodelació, és a dir, de l'enderroc d'aquestes tres torres de disset pisos —195 habitatges—, vostè ha dit que està presa la decisió. Jo li preguntaria, si vostè em pogués contestar, en quin terreny es produirà la construcció dels nous habitatges? És a dir, ADIGSA pensa construir els tres blocs d'habitatges en el mateix barri actual d'Espronceda? Aquesta és la primera pregunta.

La segona seria: quins són els terminis del procés de remodelació?

En relació amb el tema de rehabilitació: primera, tinc la sensació –potser estic mal fixat– que els primers 107 milions que vostè m'ha dit corresponen ja a un concurs, a una subhasta que es va fer l'any passat, i, per tant, si fos així, en lloc dels 300 milions que vostè em diu, quedarien 200 milions; és a dir, l'11 d'octubre de 1990 va sortir un anunci d'ADIGSA, en relació amb Espronceda, on posava a subhasta pública aquests 100 milions de pessetes. Suposo que si fos així –hi insisteixo–, aquest any només serien 300 milions de pessetes.

Segona, els veïns... Jo vaig estar parlant fa molt poc amb els veïns –i tinc aquí una carta, una nota, una circular que han fet en relació amb el tema del projecte–, no són coneixedors –diuen–, en tot cas, del projecte global, i, si no ho he entès malament, vostè afirma que està fet. Voldria, en tot cas, una ratificació de dir que aquest projecte global està fet. I suposo que sí, des del moment que vostè diu que, en tot cas, el compromís que adquireix és que, a finals del 1994, aquest barri estigui totalment reparat.

Jo entenc que seria necessari, per la situació del mateix barri, per la situació dels habitatges, de fer un petit esforç pressupostari per tal que aquest barri, en un parell d'anys o en tres anys –en un parell d'anys, possiblement– pogués estar totalment remodelat i feta la rehabilitació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. L'Honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Senyor President, senyor Diputat, quant al terreny, estem en tractes amb l'Ajuntament de Sabadell, que és qui ha de facilitar els terrenys, i, aleshores, serà al mateix barri o no, segons siguin les disponibilitats del mateix l'Ajuntament a facilitar-nos el terreny. Els terminis no els conec, en aquests moments. Aleshores, el que sí que hi ha és la voluntat, expressada en contactes que hem tingut el Director General, l'Alcalde de Sabadell i jo mateix, que això, tan aviat com es tingui aquest terreny, entri en programació al més ràpidament possible. Això..., estaré en disposició, segurament, de ser més precís, doncs, en un parell de mesos –ho espero.

Quant als veïns, hi hem tingut contactes; jo, és possible que, pel que fa..., en alguna reunió, hi he assistit jo personalment; el que ja em sembla que ho he dit, i si no, ho reitero ara, que un acord global no existeix, en aquests moments. Hi ha acords parcials, però no un acord global.

El projecte ha estat redactat pels arquitectes Margarit i Buxadé. Com que és un projecte redactat, està a disposició de vostè mateix, si li interessa, el projecte, veure'l o analitzar-lo, i, no cal dir, dels veïns, que, en tot cas, jo ja miraré a veure per què no se'ls ha ensenyat, si és que això és així, no?

I quant als 107 milions de pessetes de les obres que estan actualment en execució, no tinc aquí la dada del concurs; per tant, no li puc confirmar si això va ser l'any passat o va ser aquest. El que sí que sé és que el pressupost és de 300 milions aquest any –això sí que li ho puc confirmar–, i, aleshores, no puc, en aquests moments, confirmar aquesta qüestió concreta de la pregunta que vostè m'ha fet.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La següent pregunta –o la pregunta següent– és sobre la caserna de

la Guàrdia Civil al barri de Gràcia, que formularà l'Ilustre Diputat senyor Nualart.

*Pregunta al Consell Executiu sobre els
emplaçaments alternatius a la comandància
superior de la Guàrdia Civil prevista en
el barri de Gràcia de Barcelona*

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Senyor Conseller, aquest Diputat i, segurament, els veïns de Gràcia, voldríem conèixer les gestions que ha fet el Consell Executiu de la Generalitat per tal de trobar nous emplaçaments alternatius a la comandància superior de la Guàrdia Civil.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. L'Honorable Conseller de Governació té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Molt Honorable senyor President, senyor Diputat, es va... Jo mateix, personalment, ho vaig fer; vaig parlar amb el delegat del Govern, vaig parlar, al seu dia, amb el Governador Civil... És un tema difícil. És un tema que, nosaltres, com va quedar ben clar en el debat en aquest Parlament, no tenim competències; es tractava només d'intercedir per veure si es podia trobar una solució a un problema difícil, un problema complicat, i on, realment, els problemes que ha generat, doncs, són... els podem compartir tots, em sembla que els compartim tots.

No ha estat possible. Malgrat això, fa pocs dies, doncs, no fa una setmana encara, que jo em vaig reunir amb els representants veïnals de Gràcia i..., bé, vaig fer..., els vaig donar un camí, que jo no puc explicitar en aquests moments –jo li demano disculpes per no poder-ho fer–, però em sembla que encara hi ha camins oberts per poder trobar solucions al problema. Dic això, que no ho faci, en aquests moments, perquè em sembla correcte que siguin els mateixos veïns, en el seu moment, o quan sigui, doncs, que en tot cas són els que havien de fer les gestions i que, en tot cas, ho podran explicitar.

Per part nostra –que era el compromís i era l'obligació– es varen endegar, de seguida que el Parlament va prendre la Resolució, els tràmits, les gestions necessàries per poder donar solució als problemes plantejats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Vol repreguntar?

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Bé, em diu que és un problema difícil, que és un problema complicat; però és evident que el Govern està per trobar solucions.

Diu que no són competències de la Generalitat. Evidentment, no és una competència de la Generalitat quant a la comandància de la Guàrdia Civil, però, en canvi, sí que són competències de la Generalitat, el fet de trobar terrenys alternatius, almenys per fer la gestió suficient per si es pot arribar a un acord i treure l'emplaçament que hi ha a Gràcia.

O sigui, la qüestió..., una qüestió és la competència que es pot tenir sobre la Guàrdia Civil, i l'altra són les possibilitats que té el Govern de la Generalitat per, almenys, haver ofert terrenys per a aquest nou emplaçament. Per això jo li preguntava si s'ha fet aquesta oferta de nous terrenys per fer aquest emplaçament.

Aquesta és la meua pregunta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. L'Honorable Conseller pot contestar la repregunta.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Sí. Perdoni, senyor President, em sembla que m'he allargat massa en la pregunta, i podria ser més explícit.

Miri, no hi ha hagut possibilitat de trobar terrenys alternatius que permetin ubicar adequadament una caserna de la Guàrdia Civil, perquè és un equipament, o és una instal·lació realment complexa, és un equipament que necessita uns entorns, doncs, especials, i, per tant, aquesta solució, que podria semblar fàcil, doncs, no ho ha estat.

Malgrat això —li ho repeteixo—, hem continuat parlant, i jo els he rebut al meu despatx fa molt pocs dies, per trobar alguna solució, que, en aquests moments, pot semblar viable per solucionar aquest greu problema.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La pregunta següent la formula l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Gimeno, sobre l'alteració de límits entre Vila-seca i Salou.

Pregunta al Consell Executiu sobre una possible alteració dels límits entre Vila-seca i Salou

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: No, no li puc deixar agrupar les altres dues.

El Sr. GIMENO: No, no, és que no ho volíem...

El Sr. PRESIDENT: És el que m'anava a demanar?

El Sr. GIMENO: No les volia agrupar. Volia agrupar la segona i la tercera; però, en tot cas, la primera separatament...

El Sr. PRESIDENT: La segona i la tercera quedaran per a un altre dia perquè ja se li haurà esgotat, al final de la pregunta i la repregunta, s'haurà esgotat el temps.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. Doncs, substanciaré la primera.

La primera pregunta té a veure amb la polèmica existent, des del 30 d'octubre del 89, arran de la sentència del Tribunal Suprem, en què acceptava la segregació de Vila-seca i Salou i feia una delimitació de límits.

Aquesta delimitació de límits va tenir una sèrie de dificultats d'interpretació que van ser, fins i tot, motiu de debat, amb una interpellació substanciada el juny del 90, entre el Conseller Gomis i jo mateix, i en la qual es deia que, com que els veïns havien demanat, els veïns de Salou, havien demanat una interpretació respecte a si havia de prevaler la ratlla dibuixada sobre el plànol o el text de l'escrit en fixar les hectàrees, se'ns deia que, lògicament, la sentència no estava definida —o la interpretació no estava definida— i faltava la decisió del Tribunal Suprem.

Aquesta decisió ha estat coneguda abans de Pasqua, i sembla que el Tribunal Suprem no ha tingut dubte a fer prevaler la ratlla per sobre del número d'hectàrees que fixava la superfície.

Vist això, el que ara ens plantejem, i d'acord amb la voluntat expressada pel Conseller de Governació en aquella interpellació, és si el Govern, avui, coneguda aquesta sentència, pensa modificar els límits municipals entre Salou i Vila-seca.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. L'Honorable Conseller senyor Gomis té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, és cert: es va produir la sentència, i ben clarament, en el sentit del reconeixement de la ratlla sobre el plànol, en relació amb la superfície, que es parlava, d'una banda; però ha passat que després hi ha hagut, s'ha presentat un recurs de súplica; per tant, en aquests moments, està *sub iudice*, i en el moment que el Tribunal resolgui aquesta petició, que s'ha aixecat i que s'ha presentat, aleshores el Govern podrà manifestar-se i podrà actuar; perquè sap que, anteriorment, hi va haver també un «auto» del Tribunal Suprem, reconeixent la capacitat del Govern de la Generalitat per modificar, però, evidentment que el que hem de ser és respectuosos amb les sentències i que, en tot cas, aquest mateix respecte ens porta, en aquests moments, que jo els hagi de dir: hem d'esperar que el Tribunal resolgui el recurs de súplica que s'ha presentat, i aleshores, poder-nos manifestar.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. El senyor Gimeno pot repreguntar.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. Conec el recurs de súplica; en tot cas, jo el que voldria és anar al fons de la qüestió, quan discutíem aquí sobre la prevalença de la ratlla o de la superfície, i jo sostenia que hauria de prevaler la ratlla, perquè la voluntat dels ciutadans de Salou era delimitar per separacions naturals, per damunt de ratlles artificials.

Això era un criteri meu que el Conseller —i llegeixo textualment— diu: «És una interpretació molt seva, que jo respecto profundament, que no comparteixo, però que no la comparteixen, aquesta interpretació, entre d'altres, la majoria de dictàmens d'eminents administrativistes que el Departament de Governació ha demanat.»

Els eminents administrativistes, lògicament, potser no compartien el que comparteixo jo i el Tribunal Suprem, almenys abans del recurs de súplica —no sé si canviaran—; però, si no estic mal informat, el recurs de súplica es basa en el gruix de la ratlla del retolador; això em sembla..., em sembla una estupidesa tan gran que el que em sap greu és que alcaldes de Convergència —que no són alcaldes de poblets petits, sinó que tenen un pes específic notable— es basin en argumentacions tan..., ho repeteixo, tan estúpides com aquesta; perquè el gruix del retolador..., això és un argument que no se sustenta ni per l'una ni per l'altra banda.

No parlarem de la resta, perquè tampoc no hi ha motius: era sobre les conseqüències que pot tenir això.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. L'Honorable Conseller pot contestar la repregunta.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, en tot cas, té raó vostè: en aquesta interpellació, jo li vaig dir —i ho continuo dient— que els dictàmens que teníem d'eminents juristes reconeguts deien això.

En tot cas, jo el felicito, que vostè tingués el mateix criteri que el Tribunal Suprem. Què hi vol fer? Miri, és així. Jo no tenia criteri personal, jo tenia el criteri dels eminents juristes. Vostè tenia el seu, que és el del Tribunal Suprem. Molt bé: un a zero a favor seu. (Rialles.)

Segona: el recurs de súplica està pendent. Home, no en vull fer, tampoc, una interpretació, d'aquest tema: no és una «xupinada». Si és cert el que diuen els demandants en el recurs, els sol·licitants en el recurs, sembla que el gruix del retolador marca

una diferència, segons l'agafis per dalt o per baix, de 60 hectàrees. Una delimitació ha de ser ben correcta; per tant no és cap «estupinada», no. És un tema que necessita el seu aclariment.

No sé quin és el seu criteri —me l'hauria de dir ara, per veure si continua coincidint amb el Tribunal Suprem, o si vostè té un «àngel de la guarda» que l'informa—: si la delimitació s'ha de produir per la part del damunt de la ratlla del retolador o per la

part de sota de la ratlla del retolador; perquè, en tot cas, veient les afinitats que existeixen entre vostè i els criteris del Tribunal, potser podríem anticipar-nos-hi i començar a fer la delimitació del terme.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de sis de la tarda.)